FESTIVAL
20
21
TRANSIT
17 OKTOBER >
19 OKTOBER 2025
LEUVEN
OPEN MIND, OPEN EARS

TRANSIT

OPEN MIND, OPEN EARS

Het is steeds meer een terugkerend fenomeen wanneer we de productionele puzzel van Transit leggen: het grote aandeel van multimedia in de recente muziek. Backstage staat het garant voor hectische voorbereiding (het vraagt aanzienlijk meer opbouw- soundcheck- en afbouwtijd dan pakweg vier stoelen en vier lessenaars klaarzetten) en de nodige klamme handjes (zal alle technologie wel bedrijfszeker blijken op het moment van de waarheid?). Maar bij Transit doen we dat allemaal met liefde en overtuiging. Voor componisten van nu is multimedia immers niet enkel een exponent van hun tijd (70% kans dat u deze tekst op een elektronisch scherm aan het lezen bent!) maar vooral ook een middel om de concertzaal open te breken. Hun muziek kijkt verder dan de beslotenheid van muzikanten op het podium.

Dat twee voorstellingen dit jaar zelfs de dimensies van een muziektheaterwerk aannemen is daarvan het logische gevolg. En niet toevallig zijn het twee werken die kritisch naar wereld buiten de concertzaal kijken vanuit de urgentie van een ecologische thematiek: Trio Accanto met *The Last of their Kin*(*d*) en HYOID met *WASTORIES*. De jonge generatie componisten bij Nadar tonen hoe divers multimediaelementen hun werk én onze ervaring kunnen openbreken. We weten natuurlijk al langer dat muziek kan schuren, doen nadenken, prikkelen en uitdagen – zoals elk op hun manier ook de abstractere en 'zuiver' instrumentale werken op ons programma ongetwijfeld ook bewijzen. Maar met multimedia krijgen we –letterlijk – helder onder ogen dat de concertzaal geen isolerende cocon is, maar ten volle resoneert met wat er gebeurt in de buitenwereld.

It's an increasingly recurrent phenomenon when we're putting together the pieces of the production puzzle that is Transit: the large share of multimedia in recent music. It guarantees a hectic time preparing backstage (it requires considerably more time to set up, do soundchecks and break down than, say, putting four chairs and four music stands on stage) as well as some nail biting (can we really be sure will all this tech will work at the moment we need it?). But at Transit, we do it all with love and conviction. For today's composers, multimedia is more than a phenomenon of their age (there's 70% chance that you're reading this text on some kind of electronic screen!); for them, it's also a means to break out of the concert-hall setting. Their music looks beyond the confines of musicians on stage.

That there are two performances this year with the dimensions of a musical theatre piece is the logical consequence of this. Not coincidentally, these two works look with a critical eye at the world outside the concert hall, stemming from the urgency of an ecological issue: Trio Accanto with *The Last of their Kin(d)* and HYOID with *WASTORIES*. The young generation of composers at Nadar are showing us how various multimedia elements can break open their work and our experience as well. Clearly, we've known for a while that music can shake us up, make us think, stimulate and challenge us – as each of the more abstract and purely instrumental works on our programme no doubt also prove in their way. With multimedia, though, we literally see with our own eyes that the concert hall is not a cocoon that isolates us, but something that fully resonates with what's happening in the world outside.

Maarten Beirens,
artistiek directeur / artistic director Transit

OVERZICHT

PROGRAMMA

vrijdag / friday 17.10.2025

20:30 p.7
STUK Soetezaal
TRIO ACCANTO
Seyedi, Black, Marti, Wubbles, Aperghis, Bärtsch, Boo, Vassena, Kikoutchi, Beidler

zaterdag / saturday 18.10.2025

13:30 p.15
STUK Studio
MARLIES CORNELIS
Croene, Windelinckx, Cornelis

15:00 p.18
STUK Studio/Ensemblezaal
MATRIX-PROJECT
Beil, Ballon

16:00 p.21
STUKcafé
SOFA-MOMENT

17:30 p.23
STUK Labozaal
NADAR ENSEMBLE
Vervliet, Scully, Fukuoka, Grouse

20:30 p.25
STUK Soetezaal
YARN / WIRE
Streich, Mincek

zondag / sunday 19.10.2025

14:00 p.29
STUK Studio
TOMMA WESSEL
Van Parys, Neyrinck, Gentilucci, Shlomowitz, Wéry, Casale, Boneh

16:00 p.34
STUKcafé
SOFA-MOMENT

17:30 p.35
STUK Labozaal
DAAN VANDEWALLE
Curran

20:30 p.37
STUK Soetezaal
HYOID
Reiter

Vrijdag / Friday
17.10.2025

Vrijdag 17 oktober / Friday 17 October
STUK SOETEZAAL
20:30

THE LAST OF THEIR KIN(D)

TRIO ACCANTO

Christian Dierstein	percussie / percussion
Stefan Wirth	piano
Marcus Weiss	saxofoon / saxophone
Georg Lendorff	video
Katinka Deecke	dramaturgie / dramaturgy

Elnaz Seyedi
Silverback
(WERELDCREATIE / WORLD PREMIERE)
[5']

Annesley Black
Breeding episodes of golden toads 1964-1987
(WERELDCREATIE / WORLD PREMIERE)
[7']

Cécile Marti
The Immortality
(WERELDCREATIE / WORLD PREMIERE)
[5']

Eric Wubbels
biawak_raksasa.zip
(WERELDCREATIE / WORLD PREMIERE)
[7']

Georges Aperghis
Aye Aye Requiem
(WERELDCREATIE / WORLD PREMIERE)
[6']

Nik Bärtsch
Bonobo Boogie
(WERELDCREATIE / WORLD PREMIERE)
[6']

Dahae Boo
Empty Wriggle
(WERELDCREATIE / WORLD PREMIERE)
[6']

Nadir Vassena
Piccole, piccolissime cose
(WERELDCREATIE / WORLD PREMIERE)
[6']

Ezko Kikoutchi
Antiguan racer 蛇
(WERELDCREATIE / WORLD PREMIERE)
[7']

Lilian Beidler
ad mare et terram – farewell song to a giant sepia and other species
(WERELDCREATIE / WORLD PREMIERE)
[7'30]

De werken van Georges Aperghis, Annesley Black, Dahae Boo, Elnaz Seyedi en Eric Wubbels zijn in opdracht van Trio Accanto gecomponeerd, met steun van de Ernst von Siemens Muziekstichting. / The works of Georges Aperghis, Annesley Black, Dahae Boo, Elnaz Seyedi and Eric Wubbels are commissioned by Trio Accanto, funded by the Ernst von Siemens Music Foundation.

De werken van Cécile Marti, Nik Bärtsch, Nadir Vassena, Ezko Kikoutchi en Lilian Beidler zijn in opdracht van Trio Accanto gecomponeerd, met financiering van Pro Helvetia en de Fondation SUISA. / The works of Cécile Marti, Nik Bärtsch, Nadir Vassena, Ezko Kikoutchi and Lilian Beidler are commissioned by Trio Accanto, funded by Pro Helvetia and Fondation SUISA.

Copresentatie / Co-presentation Rainy Days, Gare du Nord Basel, Ultraschall Berlin, ACHT BRÜCKEN
Met steun van / With support from Ernst von Siemens Musikstiftung

WERELDCREATIE
WORLD PREMIERE

Elnaz Seyedi

SILVERBACK

The last about a thousand mountain gorillas live in Uganda, Rwanda, and in the Democratic Republic of Congo, in beautiful regions with an abundance of natural resources, but haunted by conflicts, civil wars, flight, and genocides. So maybe they are really a candidate to be our kin... [ELNAZ SEYEDI]

De laatste ongeveer duizend berggorilla's leven in Oeganda, Rwanda en de Democratische Republiek Congo, in prachtige regio's met een overvloed aan natuurlijke hulpbronnen, maar geteisterd door conflicten, burgeroorlogen, vluchtelingenstromen en genocides. Misschien zijn ze dus wel echt kandidaten om onze verwanten te zijn... [ELNAZ SEYEDI]

WERELDCREATIE
WORLD PREMIERE

Annesley Black

BREEDING EPISODES OF GOLDEN TOADS 1964-1987

The golden toad was a tiny brightly coloured toad – named after the typical brilliant orange colouring of the male. Their habitat was a very small area in Costa Rica's Monteverde Cloud Forest (the 'elfin forest' or mountain range Cordillera de Tilarán). They were first sighted in 1964. The last toad was sighted in 1989. I tried to piece together from descriptions what this toad may have sounded like. Although there are no recordings, I oriented myself towards recordings of other Bufonidae toads. I compiled samples from these similar species and sent them to the musicians, and together we tried out different means to imitate them. Some of these sound qualities made their way into my final composition. The field biologist Marty Crump, in her book *In Search of the Golden Frog* describes her first encounters with the golden toad in 1987 and their subsequent decline until May 1989, when her partner sighted the last male golden toad. She describes their 'explosive' breeding habits. All females would lay their eggs during a short period of time. The males would seek out the females and pile themselves on top of them forming what herpetologist Jay Savage described in 1965 as "writhing masses of toad-balls". Inspired by this behaviour, I set out to create a musical composition that, instead of emulating the sound of the toads, emulated their intense, fierce, complex mating behaviour. I used knot-theory to generate winding melodic contours and concurrent conflicting rhythmic and temporal streams. I moulded the density of attacks after the number of sighted golden toads from 1964-1987 – each year being ca. nineteen seconds – so the sprightly, lively musical textures experience a sudden decline in density towards the end of the piece. I find it tragic, experiencing this trajectory, even when here only expressed in music. [ANNESLEY BLACK]

De gouden pad was een kleine, felgekleurde pad, genoemd naar de typische feloranje kleur van het mannetje. Hun leefgebied was een heel klein gebied in het Monteverde Cloud Forest (het 'elfenbos' of de bergketen Cordillera de Tilarán) in Costa Rica. Ze werden voor het eerst gezien in 1964. De laatste pad werd gezien in 1989. Ik heb geprobeerd om aan de hand van beschrijvingen te achterhalen hoe deze pad gekwaakt zou kunnen hebben. Hoewel er geen opnames bestaan, heb ik me gebaseerd op opnames van andere padden uit de Bufonidae-familie. Ik heb geluidsfragmenten van deze vergelijkbare soorten verzameld en naar de muzikanten gestuurd, waarna we samen verschillende manieren hebben uitgeprobeerd om ze na te bootsen. Sommige van deze geluidskwaliteiten zijn in mijn uiteindelijke compositie terechtgekomen. De veldbioloog Marty Crump beschrijft in haar boek *In Search of the Golden Frog* haar eerste ontmoetingen met de gouden pad in 1987 en hun daaropvolgende achteruitgang tot mei 1989, toen haar partner de laatste mannelijke gouden pad zag. Ze beschrijft hun "explosieve" voortplantingsgewoonten. Alle vrouwtjes legden hun eitjes in een korte periode. De mannetjes zochten de vrouwtjes op en stapelden zich bovenop hen, waardoor ze vormden wat herpetoloog Jay Savage in 1965 omschreef als "kronkelende massa's paddenballen". Geïnspireerd door dit gedrag besloot ik een muzikale compositie te maken die niet het geluid van de padden nabootste, maar wel hun intense, felle en complexe paringsgedrag. Ik heb knooptheorie gebruikt om kronkelende melodische contouren en gelijktijdige, conflicterende ritmische en temporele stromen te genereren. Ik heb de dichtheid van de aanslagen gemodelleerd naar het aantal waargenomen gouden padden tussen 1964 en 1987 – elk jaar ongeveer negentien seconden – zodat de levendige, vrolijke muzikale texturen tegen het einde van het stuk een plotselinge afname in dichtheid ondergaan. Ik vind het tragisch om dit traject te ervaren, zelfs als het hier alleen in muziek wordt uitgedrukt. [ANNESLEY BLACK]

WERELDCREATIE
WORLD PREMIERE

Cécile Marti

THE IMMORTALITY

The Immortality is about the immortal jellyfish Turritopsis Dohrnii. What makes the immortal jellyfish special is its life cycle. It begins its life as a tiny, free-swimming larva, which later settles on the seafloor or a solid surface and grows into a polyp. This polyp then transforms into an adult jellyfish, a few millimeters in size, called a medusa. Its graceful appearance is reflected in a transparent bell with delicate tentacles and a glowing red, cross-shaped stomach. If the medusa is exposed to environmental stress, disease, or old age, it can revert to the polyp stage and form a new polyp colony. The reborn polyp eventually produces new medusae that are genetically identical to the previous version of the jellyfish. Unless the Turritopsis Dohrnii is washed ashore or ends up as food for other marine creatures, it can restart its life cycle indefinitely: its cells are transformed through a renewal process, which gives it immortality. The musical material is based on the circle of fifths, which in this context is used as a mirror of immortality. It symbolizes the infinitely repetitive spiral of our Western twelve-tone scale. Each twelve-note sequence begins on the note A and builds the entire circle of fifths structure. The first two starting notes are taken from the name of the jellyfish (in German: Qualle, A-E). The piece contains two outer cycles: the first 64 bars are played twice and can be repeated an infinite number of times. In the second cycle, the first four bars of the work form a refrain, each of which represents a new jellyfish cycle and is heard seven times up to the repeat. [CÉCILE MARTI]

The Immortality gaat over de onsterfelijke kwal Turritopsis Dohrnii. Wat deze onsterfelijke kwal zo bijzonder maakt, is zijn levenscyclus. Hij begint zijn leven als een kleine, vrij zwemmende larve, die zich later op de zeebodem of een vast oppervlak vestigt en uitgroeit tot een poliep. Deze poliep verandert vervolgens in een volwassen kwal van enkele millimeters groot, een zogenaamde medusa. Haar gracieuze uiterlijk komt tot uiting in een transparante klok met delicate tentakels en een gloeiend rode, kruisvormige maag. Als de medusa wordt blootgesteld aan omgevingsstress, ziekte of ouderdom, kan ze terugkeren naar het poliepstadium en een nieuwe poliepkolonie vormen. De herboren poliep produceert uiteindelijk nieuwe medusa's die genetisch identiek zijn aan de vorige versie van de kwal. Tenzij de Turritopsis Dohrnii aanspoelt of als voedsel voor andere zeedieren eindigt, kan hij zijn levenscyclus oneindig herhalen: zijn cellen worden getransformeerd door een vernieuwingsproces, waardoor hij onsterfelijk is. Het muzikale materiaal is gebaseerd op de kwintencirkel, die in deze context wordt gebruikt als een spiegel van onsterfelijkheid. Het symboliseert de oneindig repetitieve spiraal van onze westerse twaalftoonsladder. Elke twaalftoonsreeks begint op de noot A en bouwt de hele kwintencirkelstructuur op. De eerste twee startnoten zijn ontleend aan de naam van de kwal (in het Duits: Qualle, A-E). Het stuk bevat twee buitenste cycli: de eerste 64 maten worden twee keer gespeeld en kunnen oneindig vaak worden herhaald. In de tweede cyclus vormen de eerste vier maten van het werk een refrein, dat telkens een nieuwe kwallencyclus vertegenwoordigt en zeven keer te horen is tot aan de herhaling. [CÉCILE MARTI]

WERELDCREATIE
WORLD PREMIERE

Eric Wubbels

BIAWAK_RAKSASA.ZIP

Biawak raksasa (literally 'giant monitor lizard') is a common name in Indonesia for Varanus komodoensis, most widely known by its colonial name, Komodo dragon. The text found throughout the score – "[upload file ...]" – relates to the underlying conceit of the piece, of a person sitting at a computer typing, organizing various audio, video, and image files of Varanus komodoensis into a zip file so that the data on the species can be 'saved', this type of saving being the best we're capable of, apparently. (Or?) [ERIC WUBBELS]

Biawak raksasa (letterlijk 'reuzevaraan') is een gangbare naam in Indonesië voor Varanus komodoensis, beter bekend onder zijn koloniale naam komodovaraan. De tekst die overal in de partituur te vinden is – "[upload file ...]" – verwijst naar het onderliggende idee van het stuk, namelijk een persoon die achter een computer zit te typen en verschillende audio-, video- en beeldbestanden van Varanus komodoensis in een zip-bestand organiseert, zodat de gegevens over de soort kunnen worden "opgeslagen". Dit soort opslag is blijkbaar het beste wat we kunnen doen. (Of toch niet?) [ERIC WUBBELS]

WERELDCREATIE
WORLD PREMIERE

Georges Aperghis

AYE AYE REQUIEM

This piece is a tribute and farewell to the aye-aye lemur, which is an endangered species. It is no more than fifty centimetres long and has slender limbs with large hands and feet. The third and fourth fingers of its hand are considerably long, which helps it move around in trees and catch its food. It taps the tree trunk rhythmically with its fingers to locate the beetles that it feeds on. Rather than composing a melancholic piece, I tried to capture the extreme liveliness of this animal.
[GEORGES APERGHIS]

Dit stuk is een eerbetoon en afscheid aan de ayeaye-maki, een bedreigde diersoort. Hij is niet langer dan vijftig centimeter en heeft slanke ledematen met grote handen en voeten. De derde en vierde vinger van zijn hand zijn aanzienlijk lang, wat hem helpt zich in bomen te bewegen en zijn voedsel te vangen. Hij tikt ritmisch met zijn vingers op de boomstam om de kevers te lokaliseren waarmee hij zich voedt. In plaats van een melancholisch stuk te componeren, heb ik geprobeerd de extreme levendigheid van dit dier vast te leggen. [GEORGES APERGHIS]

WERELDCREATIE
WORLD PREMIERE

Nik Bärtsch

BONOBO BOOGIE

Bonobo Boogie is a commission by Trio Accanto for their program *The Last of their Kin(d)*. I chose the endangered species Bonobo for my part of the program, because I have been fascinated about these animals for years through the famous books of primatologist Frans De Waal. Therefore, I quoted a sentence from one of his books at the beginning of the composition: "The highlights of the bonobo's social life consist of settling conflicts and showing sensitivity towards others" (*The Ape and the Sushi Master – Cultural Reflections of a Primatologist* by Frans De Waal). This book inspired me to learn a lot about ourselves, the Homo Sapiens. Now I believe even more in our own capacity as human beings to cooperate and to appreciate empathy as an essential tool of evolution, innovation and community – also as part of the Hominidae with our next relatives Bonobos and Chimpanzee. Therefore, I wanted to write a piece which expressed the joy, energy, complexity and mysticism of our communication as Hominidae. Music is a basic cosmic communication energy, a tool for togetherness and staple food to survive. As a composer I like groove strategies: rhythm and pattern-oriented ways of giving music flow. The Boogie is in music history a very early form of groove organization, mainly used for piano music, with a special drive in the left hand. It was my earliest contact with music and groove on the piano as a player. [NIK BÄRTSCH]

Bonobo Boogie is een opdracht van Trio Accanto voor hun programma *The Last of their Kin(d)*. Ik heb voor mijn deel van het programma gekozen voor de bedreigde diersoort bonobo, omdat ik al jaren gefascineerd ben door deze dieren dankzij de beroemde boeken van primatoloog Frans De Waal. Daarom heb ik aan het begin van de compositie een zin uit een van zijn boeken geciteerd: "De hoogtepunten van het sociale leven van de bonobo bestaan uit het oplossen van conflicten en het tonen van gevoeligheid voor anderen" (*De Aap en de Sushimeester – Culturele Bespiegellingen van een Primatoloog* door Frans De Waal). Dit boek heeft me geïnspireerd om veel te leren over onszelf, de Homo Sapiens. Nu geloof ik nog meer in ons vermogen als mensen om samen te werken en empathie te waarderen als een essentieel instrument voor evolutie, innovatie en gemeenschap – ook als onderdeel van de Hominidae met de bonobo's en chimpansees als onze naaste verwanten. Daarom wilde ik een stuk schrijven dat de vreugde, energie, complexiteit en mystiek van onze communicatie als Hominidae uitdrukt. Muziek is een fundamentele kosmische communicatie-energie, een instrument voor samenhorigheid en een basisbehoefte om te overleven. Als componist houd ik van groove-strategieën: ritme- en patroongerichte manieren om muziek te laten stromen. De boogie is in de muziekgeschiedenis een zeer vroege vorm van groove-organisatie, die vooral wordt gebruikt voor pianomuziek, met een speciale drive in de linkerhand. Het was mijn vroegste contact met muziek en groove op de piano als speler. [NIK BÄRTSCH]

WERELDCREATIE
WORLD PREMIERE

Dahae Boo

EMPTY WRIGGLE

Their movements once stirred the entire forest. As they leapt and wriggled, their tremors rippled through branches and leaves, carrying the rhythm of life. The forest responded in kind, swaying gently with their energy. But as those movements gradually faded, the forest began to forget how to move with them. It grew quieter—not just in sound, but in spirit. Extinction is often thought of as the end of life, but it is also the end of a sound. A sound that once existed in the world never truly disappears; it simply becomes so faint that we can no longer hear it. Yet somewhere, it continues to resonate—in silence, in memory, and in the spaces where it once lived. This piece imagines the world through the perspective of the Scott's tree-kangaroo, a rare and critically endangered species native to the cloud forests of Papua New Guinea. It reflects on their presence—their birth, their quiet disappearance, and the subtle wriggles, breaths, and tremors that filled the space between. The title *Empty Wriggle* refers to a final movement, one that goes unseen and unheard. It is the last signal of a vanishing being—a tender, hollow gesture that still holds meaning even as it fades. [DAHAE BOO]

Hun bewegingen brachten ooit het hele bos in beweging. Terwijl ze sprongen en kronkelden, verspreidden hun trillingen zich door takken en bladeren en droegen ze het ritme van het leven met zich mee. Het bos reageerde op dezelfde manier en wiegde zachtjes mee op hun energie. Maar toen die bewegingen geleidelijk aan verdwenen, begon het bos te vergeten hoe het met hen mee moest bewegen. Het werd stiller – niet alleen qua geluid, maar ook qua geest. Uitsterven wordt vaak gezien als het einde van het leven, maar het is ook het einde van een geluid. Een geluid dat ooit in de wereld bestond, verdwijnt nooit echt; het wordt alleen zo zwak dat we het niet meer kunnen horen. Toch blijft het ergens resoneren – in stilte, in herinnering en in de ruimtes waar het ooit leefde. Dit stuk verbeeldt de wereld vanuit het perspectief van de Scott's boomkangoeroe, een zeldzame en ernstig bedreigde diersoort die inheems is in de nevelwouden van Papoea-Nieuw-Guinea. Het reflecteert op hun aanwezigheid – hun geboorte, hun stille verdwijning en de subtiele kronkels, ademhalingen en trillingen die de ruimte daartussen vulden. De titel *Empty Wriggle* verwijst naar een laatste beweging, een beweging die onzichtbaar en onhoorbaar is. Het is het laatste signaal van een verdwijnend wezen – een teder, hol gebaar dat nog steeds betekenis heeft, zelfs als het vervaagt. [DAHAE BOO]

WERELDCREATIE
WORLD PREMIERE

Nadir Vassena

PICCOLE, PICCOLISSIME COSE

This short piece was written at the request of Trio Accanto and bears this epigraph taken from a poem by Emily Dickinson (from *The Complete Poems*, F1107, 1865):

A power of Butterfly must be –
The Aptitude to fly

The endangered animal I chose from those proposed by the project's organizers was, in fact, the monarch butterfly. In the background, the theme from Schumann's *Thema mit Variationen (Geistervariationen)* resonates in the background.
[NADIR VASSENA]

Dit korte stuk is geschreven op verzoek van Trio Accanto en draagt dit motto uit een gedicht van Emily Dickinson (uit *The Complete Poems*, F1107, 1865):

Een vlinder moet een kracht hebben –
Het vermogen om te vliegen

Het bedreigde dier dat ik koos uit de voorstellen van de organisatoren van het project was in feite de monarchvlinder. Op de achtergrond klinkt het thema uit Schumanns *Thema mit Variationen* (*Geistervariationen*). [NADIR VASSENA]

WERELDCREATIE
WORLD PREMIERE

Ezko Kikoutchi

ANTIGUAN RACER 蛇

In creating this piece, I was instinctively drawn to the Antiguan racer — a rare and endangered snake found only on Great Bird Island in the Caribbean. To me, the snake is an endlessly fascinating creature: dangerous yet elusive, cunning yet elegant, a timeless symbol of immortality and rebirth. The Antiguan racer itself is swift, sharp, and slender. Shy and secretive, it hides in the shadows, lying in wait for its prey. I sought to bring these qualities into sound — the darting movements, the sudden stillness, the tension of the ambush. And then, the act of shedding: casting off its old skin, it emerges renewed, transformed. Through music, I wished to capture this cycle — the faint rustle of scales against the earth, the fragile persistence of life, and the inexhaustible force that drives it to be reborn again and again. [EZKO KIKOUTCHI]

Bij het maken van dit werk voelde ik me instinctief aangetrokken tot de Antigua-racer, een zeldzame en bedreigde slang die alleen voorkomt op Great Bird Island in het Caribisch gebied. Voor mij is de slang een eindeloos fascinerend wezen: gevaarlijk maar ongrijpbaar, sluw maar elegant, een tijdloos symbool van onsterfelijkheid en wedergeboorte. De Antiguaanse racer zelf is snel, scherp en slank. Hij is schuw en geheimzinnig, verstopt zich in de schaduw en ligt op de loer voor zijn prooi. Ik wilde deze eigenschappen in geluid vertalen: de snelle bewegingen, de plotselinge stilte, de spanning van de hinderlaag. En dan het vervellen: hij werpt zijn oude huid af en komt vernieuwd, getransformeerd tevoorschijn. Door middel van muziek wilde ik deze cyclus vastleggen – het vage geritsel van schubben tegen de aarde, de kwetsbare volharding van het leven en de onuitputtelijke kracht die hem ertoe drijft om steeds weer opnieuw geboren te worden.
[EZKO KIKOUTCHI]

WERELDCREATIE
WORLD PREMIERE

Lilian Beidler

AD MARE ET TERRAM FAREWELL SONG TO A GIANT SEPIA AND OTHER SPECIES

In this piece, we participate in the passing of Sepia apama – the giant cuttlefish, a fluid companion, a hybrid in the swarm. She has eight arms, two tentacles, three hearts, and a pulse of thirty to fifty bpm. Their colours shift with their emotions. We emerge from the depths of the sea, changing our shape as soon as we resound. Heavily, we float across the ocean floor, suspended between dancing and fleeing. We camouflage, we listen, we play – vibrating impulses in water – becoming her, becoming with her – parts of the currents and soil.
[LILIAN BEIDLER]

In dit stuk nemen we deel aan het overlijden van Sepia apama – de reuzeninktvis, een vloeiende metgezel, een hybride in de zwerm. Ze heeft acht armen, twee tentakels, drie harten en een hartslag van dertig tot vijftig slagen per minuut. Hun kleuren veranderen met hun emoties mee. We komen uit de diepten van de zee tevoorschijn en veranderen van vorm zodra we weerklinken. Zwaar drijven we over de oceaanbodem, zwevend tussen dansen en vluchten. We camoufleren ons, we luisteren, we spelen – trillende impulsen in het water – worden haar, worden met haar – delen van de stromingen en de bodem. [LILIAN BEIDLER]

Zaterdag / Saturday
18.10.2025

Zaterdag 18 oktober / Saturday 18 October

STUK STUDIO
13:30

MARLIES CORNELIS

Marlies Cornelis piano, kalimba, electronica / electronics, vibrator, tape, barbiepoppen / Barbie dolls

Marlies Cornelis
Mon petit lapin sonore (2025)
[13']

Benjamin Windelinckx
en cercle
(WERELDCREATIE / WORLD PREMIERE)
[11']

Frederik Croene
Schizophonia I
(WERELDCREATIE / WORLD PREMIERE)
[9']

Marlies Cornelis
Feminine Endings 1 (2025)
[12']

Marlies Cornelis

MON PETIT LAPIN SONORE (2025)

Cornelis was trained in the classical musical tradition. After her graduation, she sought a way to maintain a relationship with this heritage while the same time, she became fascinated with the nineteenth-century image of the female pianist as a symbol of elegance, control and erotic desire. This struggle caused her to take some distance from the piano, and she began to look for other ways of dealing with the customs and conventions around musical performance. In this work, eroticism and music are directly interwoven, while at the same time, Cornelis provides a light-hearted answer to the erotic suggestiveness frequently observed in rock guitarists. [MARLIES CORNELIS]

Opgeleid binnen de klassieke muziektraditie zocht Cornelis na haar afstuderen naar een manier om zich tot die erfenis te verhouden. Tegelijkertijd raakte ze gefascineerd door het negentiende-eeuwse beeld van de pianiste als symbool van gratie, beheersing en erotisch verlangen. Vanuit deze worsteling nam ze afstand van de piano en begon ze een zoektocht naar andere manieren om met de gewoonten en conventies van muziekuitvoering om te gaan. Erotiek en muziek worden in dit werk direct met elkaar verweven. Tegelijkertijd biedt Cornelis een speels antwoord op de erotische suggestie waaraan rockgitaristen zich wel eens durven bezondigen. [MARLIES CORNELIS]

WERELDCREATIE
WORLD PREMIERE

Benjamin Windelinckx

EN CERCLE

en cercle for piano and tape is a reaction to *Air de ballet, op.30* for piano by Cécile Chaminade. The piece not only enters into a dialogue with the score of the *Air*, but also with the recording Chaminade herself made of the piece: she recorded it for the Gramophone and Typewriter Company in 1901, along with some other of her own pieces. In doing so, she became one of the first composers ever to record their own work and distribute it commercially: a real pioneer. I had been thinking for a while of working with an old sound recording in a composition. When Marlies Cornelis asked me to write a piece for her, the opportunity finally arose. The choice for the *Air de ballet* and Chaminade's recording was easy. The *Air* is an attractive piece, with its stuttering waltz rhythm and striking accentuated chords. Equally striking is Chaminade's interpretation: she plays extremely quickly, probably because the performance had to fit on the relatively limited disc. Furthermore, the choice for Chaminade aligns beautifully with Marlies' ambition to draw more attention to female composers. en cercle moves between literal citation, adaptation and new material. Chaminade's own performance can also be heard. I was fascinated by the alienating effect which old recordings often have, not only because of the recording quality but also the difference in performance practice between then and now. [BENJAMIN WINDELINCKX]

en cercle voor piano en tape is een reactie op *Air de ballet, op. 30* voor piano van Cécile Chaminade. Het stuk gaat niet alleen in dialoog met de partituur van de *Air*, maar ook met de opname die Chaminade zelf maakte van het werk. Ze speelde het namelijk in voor de Gramophone and Typewriter Company in 1901, naast wat andere eigen stukken. Daarmee was ze een van de eerste componisten die opnames van eigen werk maakte en commercieel verspreidde – een echte pionier dus. Ik dacht er al langer over in een compositie eens te werken met een oude geluidsopname. Toen Marlies Cornelis me vroeg om een stuk voor haar te schrijven, diende de gelegenheid zich eindelijk aan. De keuze voor uitgerekend *Air de ballet* en Chaminades opname was snel gemaakt. De *Air* is een aantrekkelijk stuk, met zijn bij wijlen stokkend walsritme en opvallende geaccentueerde akkoorden. Even opvallend is Chaminades uitvoering: ze speelt buitengewoon snel, waarschijnlijk omdat de opname op de relatief beperkte plaat moest passen. Bovendien sluit de keuze voor Chaminade mooi aan bij Marlies' ambitie om vrouwelijke componisten onder de aandacht te brengen. Mijn stuk – in twee delen – beweegt tussen letterlijk citaat, bewerking en nieuw materiaal. Ook Chaminade's eigen uitvoering is te horen. Ik was gefascineerd door het bevreemdende effect dat oude opnames vaak hebben, niet alleen door de opnamekwaliteit maar ook door het verschil in uitvoeringspraktijk tussen toen en nu. [BENJAMIN WINDELINCKX]

WERELDCREATIE
WORLD PREMIERE

Frederik Croene

SCHIZOPHONIA I

The pieces from the *Schizophonia* series were composed for pianist Marlies Cornelis. They deal with the Beethovenian myth that the piano is not purely a solo instrument, but one capable of imitating a full orchestra. Composers use the piano as a sound lab, a means to give shape to their musical ideas before they translate these ideas to a larger ensemble. But does this power to imitate extend further than our set of classical instruments? Can a piano sound 'contemporary' and serve as, for example, a model for electronically generated sonic textures? [FREDERIK CROENE]

De stukken uit de *Schizophonia* reeks zijn gecomponeerd voor pianiste Marlies Cornelis. Ze focussen op de Beethoveniaanse mythe dat de piano niet louter een solo-instrument is, maar in staat zou zijn een volledig orkest te imiteren – componisten gebruiken de piano als klanklaboratorium, een middel om hun muzikale ideeën vorm te geven voordat ze naar een groter ensemble worden vertaald. Maar reikt die imiterende kracht ook verder dan het klassiek instrumentarium? Kan een piano 'hedendaags' klinken en bijvoorbeeld als maquette dienen voor elektronisch gegenereerde klanktexturen? [FREDERIK CROENE]

WERELDCREATIE
WORLD PREMIERE

Marlies Cornelis

FEMININE ENDINGS 1

After having designed and very successfully launched the Barbie doll, Ruth Handler was diagnosed with breast cancer and had to retire from the toy manufacturer Mattel. She underwent a mastectomy, then promptly decided to set up a company making breast prostheses. Some of Handler's more striking statements about her career and her straight-ahead philosophy of life, taken from a recorded interview, are the basis of the piano piece *Feminine Endings 1*. Marlies Cornelis had zero affinity with Barbie dolls as a child, despite repeated attempts to impose them on her. Cornelis set to work with the above material. The quotes (in Handler's merciless voice) provide structure, ripped-apart Barbie dolls play 'inside piano'. Finally, after all these years, Marlies Cornelis seems to have found a way to play with Barbie dolls. [MARLIES CORNELIS]

Nadat ze bij speelgoedfabrikant Mattel de Barbiepop had uitgevonden en met groot succes gelanceerd moest Ruth Handler op pensioen. Ze kreeg borstkanker, onderging een mastectomie en besloot prompt een bedrijf op te richten dat borstprotheses produceert. De opname van een interview met enkele markante uitspraken van haar over haar carrière en haar recht-door-zee levensfilosofie liggen aan de basis van het pianostuk *feminine Endings 1*. Als kind had Marlies Cornelis geen enkele affiniteit met barbiepoppen, ook al werden die herhaaldelijk opgedrongen. Met bovenstaand materiaal ging Cornelis aan de slag. De citaten met de onbarmhartige stem van Ruth Handler zorgen voor de structuur, uiteen getrokken Barbiepoppen spelen inside piano en eindelijk lijkt Marlies Cornelis een manier te vinden om toch nog met de poppen te spelen. [MARLIES CORNELIS]

Zaterdag 18 oktober / Saturday 18 October

STUK STUDIO
15:00

MATRIX-PROJECT

Nadar Summer Academy
Egmont Strijkorkest SAMWD Zottegem o.l.v. Andy Dhondt

Michael Beil
Caravan (2017)
[14']

Séverine Ballon
siffler rêver
(WERELDCREATIE / WORLD PREMIERE)
[12']

Coproductie / Co-production MATRIX [Centrum voor Nieuwe Muziek]

Michael Beil

CARAVAN (2017)

During the 15th edition of the Nadar Summer Academy, young musicians immersed themselves in Michael Beil's *Caravan* (2017). Four performers create a video clip live in the space: everything the audience sees is performed, recorded and edited on the spot. Beil's work plays with perception and reality: what is real and what is projection? By transforming the live action into a virtual collage, *Caravan* questions our relationship to images, and to physical presence. In an age when the digital experience is becoming increasingly dominant, Beil shows how the virtual sphere not only alienates, but can also generate new ways of being present. [ANN EYSERMANS]

Tijdens de 15e editie van de Nadar Summer Academy verdiepten jonge muzikanten zich in *Caravan* (2017) van Michael Beil. Vier performers creëren live op scène een videoclip: alles wat het publiek ziet, wordt ter plekke uitgevoerd, gefilmd en gemonteerd. Beils werk speelt met perceptie en realiteit: wat is echt en wat is projectie? Door de live handelingen te transformeren tot een virtuele collage, bevraagt *Caravan* onze verhouding tot beeld en aanwezigheid. In een tijd waarin het digitale steeds dominanter wordt, toont Beil hoe het virtuele niet enkel vervreemdt, maar ook nieuwe vormen van aanwezigheid kan genereren. [ANN EYSERMANS]

WERELDCREATIE
WORLD PREMIERE

Séverine Ballon

SIFFLER RÊVER

MATRIX [New Music Centre] commissioned a new work from Séverine Ballon for the Egmont string orchestra of the City Academy for Music, Words and Dance in Zottegem, conducted by Andy Dhondt. *siffler rêver* depicts the period after a concert or rehearsal when the music is still running though your head and body. The audience is drawn into a game of memories: melodies that crumble, return, blur and take shape yet again. Whistling or humming becomes a way to hold on to the music and transform it to an individual experience. Using sound and movement, the performers explore their memories of phrasings and bowings. An internal moment unfolds, when every sound continually changes, acquiring new colour and intensity. *siffler rêver* is dedicated to Rebecca Diependaele.
[ANN EYSERMANS]

In opdracht van MATRIX [Centrum voor Nieuwe Muziek] componeerde Séverine Ballon een nieuw werk voor het Egmont strijkorkest van de Stedelijke Academie voor Muziek, Woord en Dans van Zottegem, onder leiding van Andy Dhondt. *siffler rêver* verbeeldt het moment na een concert of repetitie, wanneer de muziek nog nazindert in hoofd en lichaam. De luisteraar wordt meegenomen in een spel van herinneringen: melodieën die verbrokkelen, terugkeren, vervagen en opnieuw vorm krijgen. Fluiten of neuriën wordt een manier om de muziek vast te houden en om te zetten in een persoonlijke beleving. De uitvoerders verkennen in klank en beweging de herinnering aan fraseringen en boogstreken. Zo ontvouwt zich een innerlijk moment waarin elke klank voortdurend verandert en nieuwe kleur en intensiteit krijgt. *siffler rêver* is opgedragen aan Rebecca Diependaele. [ANN EYSERMANS]

STUKCAFÉ
16:00

SOFA-MOMENT 1

STUKCAFÉ

Dit jaar viert MATRIX de 25e verjaardag. Omdat wij trots zijn al die jaren met hen een partnerschap te koesteren rond nieuwe muziek voor niet-professionals, verzamelen wij graag artiesten, programmatoren en educatoren op de sofa om te praten over de verwezenlijkingen en uitdagingen rond het stimuleren van nieuwe muziek bij jong en oud.
En om te klinken op hun verjaardag.

MATRIX is celebrating its 25th birthday this year. Since we're proud of our longstanding partnership making new music for non-professionals possible together, we're delighted to gather performers, programmers and educators on the sofa, where they'll talk about the achievements and the challenges of promoting new music with young and old participants.
And of course we'll toast their birthday!

Coproductie / Co-production MATRIX [Centrum voor Nieuwe Muziek]

MATRIX FARMACIE

Heb je last van... insomnia? Huishoudelijke uitputting? Verveling tijdens het werk? Fileleed, tegenslag, neerslachtigheid of andere ongemakken? Kom naar de MATRIX FARMACIE! In de MATRIX FARMACIE staat Ann Eysermans, 'dokter in de nieuwe muziek', klaar om naar de verhalen van het publiek te luisteren. Voor elke klacht of kwaal schrijft ze een gepaste muzikale remedie voor, zorgvuldig uitgekozen uit een rijk arsenaal aan nieuwe muziek, ter bevordering van troost, verlichting of soelaas. De MATRIX FARMACIE is een project van MATRIX [Centrum voor Nieuwe Muziek]. Met luistertips op maat willen we laten zien dat er ook vandaag muziek gecomponeerd wordt die past bij de meest diverse luisteraars en gemoedstoestanden, van speelse humor tot diepe melancholie en alles daar tussenin. [ANN EYSERMANS]

Are you troubled by... insomnia? Exhaustion from housework? Boredom at work? Traffic jams, setbacks, depression or other ailments? Then get yourself to the MATRIX PHARMACY! 'Doctor of new music' Ann Eysermans is in, ready to hear stories from the audience. For every complaint, ache or pain, she'll prescribe a fitting musical remedy carefully selected from an abundant arsenal of new music, to promote comfort, relief or solace. The MATRIX FARMACIE is a production by MATRIX [New Music Centre]. With personalised listening tips, we aim to show that even today, music is being composed that fits a full range of listeners and states of mind, from playful humour to profound melancholy, and everything in between. [ANN EYSERMANS]

Zaterdag 18 oktober / Saturday 18 October

STUK LABOZAAL
17:30

NADAR ENSEMBLE

Mar Berendsen	viool / violin
Nico Couck	elektrische gitaar / electric guitar
Yves Goemaere	percussive / percussion
Wannes Gonnissen	geluid / sound
Robin Goossens	zakelijk leider / business manager
Elisa Medinilla	piano
Pieter Matthynssens	artistiek directeur, cello / artistic director, cello
Thomas Moore	trombone
Bertel Schollaert	sax
Dries Tack	klarinet / clarinet
Stefan Prins	artistiek directeur / artistic director
Veerle Vervoort	productieleider / production manager

Eveline Vervliet
The silence that sounds in its absence (2025)
[15'] COM TRANSIT

Paul Scully
Personal Best (2025)
[15']

Nina Fukuoka
Yuggoth (2025)
[15']

Matthew Grouse
To put words in my mouth (2025)
[15']

Coproductie / Co-production Gaudeamus Festival, New Music Dublin/ Contemporary Music Centre Ireland, Warsaw Autumn

Eveline Vervliet

THE SILENCE THAT SOUNDS IN ITS ABSENCE (2025)

A pianist contemplates an electronic toy from their childhood and their ambivalent relationship with their instrument. Driven by a desire to hear what does not sound, they try to erase the sound of their instrument. Each performance of the work is an attempt at this, and at the same time a memory of all previous attempts, which, faded and distorted, interrupt the present.
[EVELINE VERVLIET]

Een pianiste mijmert over een elektronisch speelgoedje uit haar kindertijd en over haar ambivalente relatie tot haar instrument. Gedreven door een verlangen het niet-klinkende te horen, probeert ze het geluid van haar instrument uit te wissen. Elke uitvoering van het werk is een poging hiertoe, en tegelijkertijd een herinnering aan alle voorgaande pogingen, die vervaagd en vervormd het heden onderbreken. [EVELINE VERVLIET]

Paul Scully

PERSONAL BEST (2025)

Personal Best is a multimedia piece in which the composer must run faster than he has ever ran in his life. He is three kilometres away from the venue, but the ensemble has already started playing. Will he make it to the piano in time? This high-stakes piece – using the composer's heart rate, breath, steps, and GPS location in real-time – captures the feelings that are intrinsic to watching and competing in competitive sport. Sport is a mode of individual and collective human experience that is exceptional in its visceral appeal and emotional intensity but have playfulness and spontaneity suffered at the hands of rules, efficiency, and record times?
[PAUL SCULLY]

Personal Best is een multimediakunstwerk waarin de componist sneller moet rennen dan hij ooit in zijn leven heeft gedaan. Hij bevindt zich op drie kilometer afstand van de locatie, maar het ensemble is al begonnen met spelen. Zal hij op tijd bij de piano zijn? Dit spannende kunstwerk – dat gebruikmaakt van de hartslag, ademhaling, stappen en gps-locatie van de componist in realtime – legt de gevoelens vast die inherent zijn aan het kijken naar en deelnemen aan competitieve sport. Sport is een vorm van individuele en collectieve menselijke ervaring die uitzonderlijk is in zijn viscerale aantrekkingskracht en emotionele intensiteit, maar hebben speelsheid en spontaniteit geleden onder regels, efficiëntie en recordtijden? [PAUL SCULLY]

Nina Fukuoka

YUGGOTH (2025)

Yuggoth maakt deel uit van een serie van drie stukken die geïnspireerd zijn door survival horror-computerspellen en horrorfictie, maar ook door mijn innerlijke behoefte om te begrijpen wat het betekent dat 'hedendaagse muziek klinkt als horrormuziek'. Deze uitspraak hoorde ik als reactie van mensen

Yuggoth maakt deel uit van een serie van drie stukken die geïnspireerd zijn door survival horror-computerspellen en horrorfictie, maar ook door mijn innerlijke behoefte om te begrijpen wat het betekent dat 'hedendaagse muziek klinkt als horrormuziek'. Deze uitspraak hoorde ik als reactie van mensen op hun eerste kennismaking met modernistische

op hun eerste kennismaking met modernistische muziek. In dit stuk wordt de relatie tussen geluid en gebaar gedeconstrueerd, opnieuw samengevoegd en in nieuwe 'Frankenstein'-constructies verwerkt. De uitvoerders, hun instrumenten en hun alter ego's op het scherm lijken op mannequins die uit hun bevroren toestand ontwaken om huiveringwekkende geluiden te laten horen. *Yuggoth* voor drie instrumentalisten, elektronica en video maakt deel uit van het *Horror Project*, een audiovisuele omgevingsvoorstelling met gids. [NINA FUKUOKA]

muziek. In dit stuk wordt de relatie tussen geluid en gebaar gedeconstrueerd, opnieuw samengevoegd en in nieuwe 'Frankenstein'-constructies verwerkt. De uitvoerders, hun instrumenten en hun alter ego's op het scherm lijken op mannequins die uit hun bevroren toestand ontwaken om huiveringwekkende geluiden te laten horen. *Yuggoth* voor drie instrumentalisten, elektronica en video maakt deel uit van het *Horror Project*, een audiovisuele omgevingsvoorstelling met gids. [NINA FUKUOKA]

Matthew Grouse

TO PUT WORDS IN MY MOUTH (2025)

In this piece for Marieke (violin), Bertel (saxophone), Nico (guitar) and Yves (percussion), I have been diving into speech transcription as the basis for instrumental material. I'm embracing an interplay of music and language cobbled together from recorded conversations between myself and the members of Nadar – primarily from the first time we spoke to each other on a video call. By carefully selecting and composing with these conversational snippets, I showcase facets of the performers' individual musical and off-stage personalities, whilst repeatedly raising the question "who's talking?". The piece meditates on the notion that all compositional prescriptions, whether pitches and rhythms, expression markings or prompts for performativity, carry with them the potential to recast the performer as an altered version of themselves. By working with this reality, the composer has a potential to become a narrator of sorts. In *To put words in my mouth*, as the performers' words, mouth movements (visemes) and instrumental sounds intertwine, the latent musicality in their speech is revealed while the line between reality and absurdity becomes blurry. Questions are raised surrounding agency, creative control and authenticity. [MATTHEW GROUSE]

In dit stuk voor Marieke (viool), Bertel (saxofoon), Nico (gitaar) en Yves (percussie) heb ik me verdiept in spraaktranscriptie als basis voor instrumentaal materiaal. Ik omarm een samenspel van muziek en taal dat samengesteld is uit opgenomen gesprekken tussen mijzelf en de leden van Nadar – voornamelijk uit de eerste keer dat we elkaar spraken tijdens een videogesprek. Door deze gespreksfragmenten zorgvuldig te selecteren en te componeren, laat ik facetten van de individuele muzikale en off-stage persoonlijkheden van de uitvoerders zien, terwijl ik herhaaldelijk de vraag stel "wie spreekt er?". Het stuk mediteert over het idee dat alle compositorische voorschriften, of het nu gaat om toonhoogtes en ritmes, expressieve markeringen of aanwijzingen voor performativiteit, het potentieel in zich dragen om de uitvoerder te herschapen tot een gewijzigde versie van zichzelf. Door met deze realiteit te werken, heeft de componist de mogelijkheid om een soort verteller te worden. In *To put words in my mouth* worden de woorden, mondbewegingen (visemen) en instrumentale klanken van de uitvoerders met elkaar verweven, waardoor de latente muzikaliteit in hun spraak wordt onthuld en de grens tussen realiteit en absurditeit vervaagt. Er rijzen vragen over zeggenschap, creatieve controle en authenticiteit. [MATTHEW GROUSE]

Zaterdag 18 oktober / Saturday 18 October
STUK SOETEZAAL
20:30

YARN/WIRE

Laura Barger	piano
Julia Den Boer	piano
Russell Greenberg	percussie / percussion
Louis Pino	percussie / percussion

Lisa Streich
Orchestra of Black Butterflies (2023/2024)
[30']

Alex Mincek
Images of Duration (2015-2018) selecties / selections
[30']

Lisa Streich

ORCHESTRA OF BLACK BUTTERLFIES (2023/2024)

Orchestra of Black Butterflies is a reflection on the love of the orchestra and its potential transitoriness by using a formation of four musicians who try to "portray" the orchestral apparatus. The two pianos are tuned a quartertone apart and are both motorised. In the two pianos I have both wind- and string-instruments at my disposal so to say. The wind-instruments play their keys in the normal way, whereas the string-instruments play through the paper-strips, which are attached to the motors. They make the swinging strings of the piano sound. In addition to that there is orchestral percussion - Timpani, Triangle and Cymbals. The two percussions take turns when it comes to using the fader box that controls the motors in the pianos. Thus they are at times soloists with the orchestral percussion and co-repetitors with the fader box. On the one hand and in the first place the piece aims at illustrating spectral chords with just four musicians and on the other hand to chase something utopian - can you realize the possibilities of the orchestra with only four musicians and eight motors? The work reflects my interest in the imperfection of familiar beauty and the amplification of expressions through spectral changes in intonation. [LISA STREICH]

Orchestra of Black Butterflies is een reflectie op de liefde voor het orkest en zijn potentiële vergankelijkheid, waarbij gebruik wordt gemaakt van een formatie van vier musici die het orkestapparaat proberen te 'portretteren'. De twee piano's zijn een kwarttoon van elkaar gestemd en zijn beide gemotoriseerd. In de twee piano's heb ik als het ware zowel blaas- als strijkinstrumenten tot mijn beschikking. De blaasinstrumenten bespelen hun toetsen op de normale manier, terwijl de strijkinstrumenten bespeeld worden via de papieren stroken die aan de motoren zijn bevestigd. Ze laten de slingerende snaren van de piano klinken. Daarnaast is er orkestrale percussie: pauken, triangel en cimbalen. De twee percussiespelers wisselen elkaar af bij het gebruik van de faderbox die de motoren in de piano's aanstuurt. Zo zijn ze soms solisten met de orkestrale percussie en soms co-repetitoren met de faderbox. Enerzijds en in de eerste plaats wil het stuk spectrale akkoorden illustreren met slechts vier musici, en anderzijds iets utopisch nastreven: kun je de mogelijkheden van het orkest realiseren met slechts vier musici en acht motoren? Het werk weerspiegelt mijn interesse in de imperfectie van vertrouwde schoonheid en de versterking van expressies door spectrale veranderingen in intonatie. [LISA STREICH]

Alex Mincek

IMAGES OF DURATION (2015-2018) selecties/selections

Written between 2015 and 2018 for the acclaimed New York percussion and piano quartet, Yarn/Wire, Alex Mincek's *Images of Duration (In homage to Ellsworth Kelly)* is a monumental and intriguing work by any measure. It is scored for two pianos tuned 1/4 tone apart and a vast array of percussion including tuned gongs, air canisters, waterphone, baby monitor, and white-noise machine alongside more traditional instruments like drums, vibraphone, marimba, and chimes. This instrumentation, while wildly varied, creates an ever-changing landscape that is brutal, disorienting, beautiful, meditative, and jarring - often at the same time. Mincek is interested in how perception changes over time, and the sheer scale of *Images of Duration* allows for listeners to discover different modes of listening for themselves. The individual movements can function as sonically flat landscapes (like Kelly's work), but upon deeper listening, the many multiple layers can be teased out and followed, creating an arc across the whole piece. The music traverses movements that range from *Oblique*'s piano rumble and E-bow drones through the sparkling detuned piano passages of *Vermillion* to violent piano glissandi of *Diagonal*, all punctuated by massive percussion hits throughout. *Images of Duration (In homage to Ellsworth Kelly)* exemplifies Yarn/Wire's commitment to the most dynamic and forward-looking chamber music made today. [ALEX MINCEK]

Alex Minceks Images of Duration (*In homage to Ellsworth Kelly*), geschreven tussen 2015 en 2018 voor het veelgeprezen New Yorkse percussie- en pianokwartet Yarn/Wire, is in alle opzichten een monumentaal en intrigerend werk. Het is gecomponeerd voor twee piano's die in kwarttoon ten opzichte van elkaar zijn gestemd en een breed scala aan percussie-instrumenten, waaronder gestemde gongs, luchtflessen, waterphone, babyfoon en witte-ruis-machine, naast meer traditionele instrumenten zoals drums, vibrafoon, marimba en klokkenspelen. Deze instrumentatie is zeer gevarieerd en creëert een steeds veranderend landschap dat brutaal, desoriënterend, mooi, meditatief en schokkend is – vaak tegelijkertijd. Mincek is geïnteresseerd in hoe perceptie in de loop van de tijd verandert, en de enorme omvang van *Images of Duration* stelt luisteraars in staat om zelf verschillende manieren van luisteren te ontdekken. De afzonderlijke delen kunnen functioneren als sonisch vlakke landschappen (zoals het werk van Kelly), maar bij dieper luisteren kunnen de vele lagen worden ontrafeld en gevolgd, waardoor een boog over het hele stuk ontstaat. De muziek doorloopt delen die variëren van het gerommel van de piano en de E-bow-drones van *Oblique* tot de sprankelende, ontstemde pianopassages van *Vermillion* en de gewelddadige pianoglissandi van *Diagonal,* allemaal onderbroken door massale percussieslagen. *Images of Duration* (*In homage to Ellsworth Kelly*) illustreert het streven van Yarn/Wire naar de meest dynamische en vooruitstrevende kamermuziek van dit moment. [ALEX MINCEK]

Zondag / Sunday
19.10.2025

Zondag 19 oktober / Sunday 19 October
STUK STUDIO
14:00

FAST NUR LUFT

Tomma Wessel blokfluiten: vroegbarokke sopraninoblokfluit, vroegbarokke sopraanblokfluit, 'Ganassi' altblokfluit in G, barokke altblokfluit, barokke voiceflute, barokke tenorblokfluit, barokke basblokfluit, barokke C-basblokfluit, Paetzold basblokfluit, Paetzold subcontrabasblokfluit

recorders: early baroque sopranino recorder, early baroque soprano recorder, 'Ganassi' alto recorder in G, baroque alto recorder, baroque voice flute, baroque tenor recorder, baroque bass recorder, baroque C bass recorder, Paetzold bass recorder, Paetzold subcontrabass recorder

Centre Henri Pousseur elektronica, geluid / electronics, sound

Annelies Van Parys
Etude – pour les flattements (2023)
[8']

Frederik Neyrinck
Ganassi Echo (2024)
[5']

Marta Gentilucci
Flutters-étude (2023)
[5']

Matthew Shlomowitz
Etudes and impromptus
(WERELDCREATIE / WORLD PREMIERE)
[10'] COM TRANSIT

Sarah Wéry
UV (2024)
[7']

Emanuele Casale
Studio no.2a (2000)
[5']

Oren Boneh
Color Wheel
(WERELDCREATIE / WORLD PREMIERE)
[3'50"] COM TRANSIT

Annelies Van Parys

ÉTUDE – POUR LES FLATTEMENTS (2023)

As its title indicates, the piece is structured around the flute technique known as flattement. This technique changes the colour of the tone, sometimes with minor implications for the pitch, a kind of timbric trill as it were, which is why I found the technique so fascinating. In this etude, I explore the entire range of these trills, from slow to fast, from minimally narrow to broad and even real trills and tremolos. I also add a few other techniques like flutter-tonguing and multiphonics. The etude begins with the exploration of a number of flattements, with the inhalations in between them used as an expressive element, also alluding to (through the use of a tremolo) the colour of the flattement. Next, the music evolves into a quasi-toccata-like entity, with the flattement as it were breaking down into quarter tones. Twice, the bass and tenor recorders are combined in a short biphony, again an allusion to the flattement, as the difference tones are used as a naturally occurring results between two notes that differ slightly from each other. Then the flattements gradually become wider, expanding into trills, eddying into brief virtuoso passages in between them, finally coming abruptly to a stillstand. [ANNELIES VAN PARYS]

Het werk is, zoals de titel aangeeft, opgebouwd rond de techniek van de flattement. Dat is een techniek waarbij de toon van kleur verandert, soms met kleine implicaties voor de toonhooogte, een soort kleuren-triller als het ware. Dat is de reden dat deze techniek me zo fascineerde. In deze etude verken ik het ganse scala aan kleuren trillers, van traag tot snel, van minimaal tot breed en zelfs triller of tremolo. Daarnaast voeg ik nog enkele andere technieken toe zoals flatterzunge of multiphonic. De etude begint met de verkenning van een aantal flattements, de inademing tussendoor wordt als expressief element gebruikt en alludeert (door het gebruik van een tremolo) ook aan de kleur van de flattement. Daarna evolueert de muziek richting een bijna toccata achtig gegeven waarbij de flattement als het ware uiteen brokkelt in kwarttonen. Tot twee keer toe worden de bas en de tenor blokfluit gecombineerd tot een korte bifonie, ook weer een allusie op de flattement, als de verschiltonen gebruikt worden als natuurlijke resultante tussen twee licht van elkaar afwijkende tonen. Daarna worden de flattements geleidelijk groter en groeien uit tot trillers, tussendoor wervelen ze in kleine virtuoze trekjes om ten slotte abrupt tot stilstand te komen. [ANNELIES VAN PARYS]

Frederik Neyrinck

GANASSI ECHO (2024)

The character piece *Ganassi Echo* for recorder solo was written for a particular recorder, the Ganassi alto. The piece is part of a research project by recorder player Tomma Wessel in which several composers were asked to compose a solo work concentrated on one particular playing technique. With this piece, I decided to further explore the possibilities of the glissando on recorder. The Ganassi alto recorder has slightly larger holes than many other types of recorder, enabling the player to perform even more accurate and subtle glissandi and to explore the nuances of this playing technique even more closely. The glissando is incidentally a technique that occurs in much of my work. This comes partly because many compositions are based on a tonally centred mentality, adding 'thickenings' or 'beats' around these tonal centres (described in French as 'épaisseurs'). Of course, the glissando is an eminently suitable technique for creating these beats. In addition, the glissando is a suitable musical gesture, which can provide a great deal of colour within a composition. Obviously, this is expressed in a different way in a composition for solo instrument than in, say, orchestral music and consequently allows for more detailed explorations of the full potential of this playing technique. [FREDERIK NEYRINCK]

In het karakterstuk *Ganassi Echo* voor blokfluit solo wordt geopteerd voor een specifieke blokfluit, namelijk de Ganassi altblokfluit. Het stuk kadert binnen een onderzoeksproject van blokfluitiste Tomma Wessel waarin verschillende componisten de vraag krijgen om solowerk te componeren waarbij ze zich specifiek concentreren op één bepaalde speeltechniek. Ik besloot om de mogelijkheden van de glissando op blokfluit in dit stuk verder te onderzoeken. Aangezien de Ganassi altblokfluit iets grotere toongaten bezit dan vele andere types blokfluit, krijg je bijgevolg de mogelijkheid om glissandi nog specifieker en subtieler uit te voeren en kan je bijgevolg de nuances van deze speeltechniek nog exacter onder de loep nemen. De glissando is overigens een speeltechniek die in veel van mijn werk terug te vinden is. Dit komt mede doordat vele composities vanuit een tooncentraal gedachtengoed vertrekken en dat rond die tooncentra vaak "verdikkingen" of "zwevingen" worden aangebracht. (wat men in het Frans omschrijft als "épaisseurs") Om die zwevingen rondom tooncentra te verkrijgen, is de glissando uiteraard een uiterst geschikte techniek. Daarnaast is de glissando een uiterst geschikte muzikale geste die voor veel kleur binnen een compositie kan zorgen. In een compositie voor solo instrument komt dit uiteraard op een andere manier tot uiting dan in pakweg orkestrale muziek en kan er bijgevolg nog meer in detail onderzocht worden wat deze speeltechniek nog allemaal in zich draagt. [FREDERIK NEYRINCK]

Marta Gentilucci

FLUTTERS ÉTUDE (2023)

flutters étude emerged from a collaboration with recorder player Tomma Wessel, renowned for her mastery of both early music and contemporary recorder techniques. As part of her research project *Fast nur Luft*, she invited composers to create new works centred around a single extended technique. I was particularly drawn to flutter-tonguing and chose it as the focal point of my contribution. In the piece, the sonic potential of the fluttertongue—often perceived as a fleeting, ornamental gesture—is explored by stretching it across time and allowing its inner complexity to unfold. What might initially seem like a crystallised, static texture reveals, upon closer listening, a wealth of detail: subtle turbulence, rhythmic instability, and an evolving landscape of micro-gestures. By extending the gesture and examining it with a kind of sonic magnification, the piece attempts to access a dimension of sound where the boundaries between motion and stasis blur. In this microscopic space, unexpected pitches emerge, rhythms pulse irregularly, and the

flutters étude is ontstaan uit een samenwerking met blokfluitiste Tomma Wessel, bekend om haar beheersing van zowel oude muziek als hedendaagse blokfluittechnieken. Als onderdeel van haar onderzoeksproject *Fast nur Luft* nodigde ze componisten uit om nieuwe werken te creëren rond één enkele uitgebreide techniek. Ik voelde me vooral aangetrokken tot fluttertonguing en koos dit als uitgangspunt voor mijn bijdrage. In het stuk wordt het sonische potentieel van de flatterzunge – vaak gezien als een vluchtig, ornamentaal gebaar – verkend door het uit te rekken in de tijd en de innerlijke complexiteit ervan tot uiting te laten komen. Wat in eerste instantie een gekristalliseerde, statische textuur lijkt, onthult bij nader luisteren een schat aan details: subtiele turbulentie, ritmische instabiliteit en een evoluerend landschap van microgebaren. Door het gebaar uit te breiden en het met een soort sonische vergroting te onderzoeken, probeert het stuk toegang te krijgen tot een dimensie van geluid waar de grenzen tussen beweging en stilstand vervagen. In deze microscopische ruimte ontstaan onverwachte toonhoogtes, pulseren ritmes onregelmatig en begint de grens tussen ruis en toon te vervagen.

line between noise and tone begins to dissolve. In collaboration with Tomma, we explored how this slow unfolding could bring forward timbral transformations. We discovered how minute variations in embouchure, air pressure, and articulation could cause the fluttertongue to bloom into something unstable and sometimes unpredictable. This process uncovered surprising transformations within the fluttertongue itself—allowing it to evolve from a singular gesture into a dynamic landscape of timbral and rhythmic richness. *flutters étude* was commissioned by Concertgebouw Brugge and premiered in Bruges in February 2024. [MARTA GENTILUCCI]

In samenwerking met Tomma hebben we onderzocht hoe deze langzame ontvouwing timbrale transformaties teweeg kan brengen. We ontdekten hoe minieme variaties in embouchure, luchtdruk en articulatie ervoor konden zorgen dat de fluttertongue uitgroeide tot iets onstabiels en soms onvoorspelbaars. Dit proces bracht verrassende transformaties binnen de fluttertongue zelf aan het licht, waardoor deze zich kon ontwikkelen van een enkel gebaar tot een dynamisch landschap van klankkleur en ritmische rijkdom. *flutters étude* werd geschreven in opdracht van Concertgebouw Brugge en ging in februari 2024 in Brugge in première. [MARTA GENTILUCCI]

Matthew Shlomowitz

ETUDES AND IMPROMPTUS

etude 1: pre-cadent multiphonics
etude 2: quarter tone rustic dance
etude 3: high notes on a great bass
etude 4: polytonal jumps

The complete work features a set of five etudes for solo recorder, and a related set of five impromptus for two recorders. In this performance, Tomma will premiere the first four etudes. Commissioned by Transit, the work is dedicated to Tomma Wessel and Ines Rasbach. [MATTHEW SHLOMOWITZ]

Het complete werk bestaat uit een reeks van vijf etudes voor solo-blokfluit en een bijbehorende reeks van vijf impromptu's voor twee blokfluiten. In deze uitvoering zal Tomma de eerste vier etudes in première brengen. Het werk is in opdracht van Transit geschreven en opgedragen aan Tomma Wessel en Ines Rasbach. [MATTHEW SHLOMOWITZ]

Sarah Wéry

UV (2024)

Ultra Violence, is a sound proposal for a collective moment of denial of reality with a massive wind instrument, the subcontrabass Paezold recorder. [SARAH WÉRY]

Ultra Violence is een geluidsvoorstel voor een collectief moment van ontkenning van de realiteit met een enorm blaasinstrument, de subcontrabas Paezold-blokfluit. [SARAH WÉRY]

Emanuele Casale

STUDIO NO.2A (2000)

The piece *Studio no.2a* was created in close collaboration between Italian recorder player Antonio Politano and composer Emanuele Casale. In terms of title and content, as well as the close collaboration between composer and performer, there are similarities with the other pieces in today's programme, the études composed for Tomma Wessel. Antonio Politano put the Paetzold recorder on the map of contemporary music by commissioning dozens of pieces, not only for solo, but also for his duo with Kees Boeke. Antonio Politano put the Paetzold recorder on the map of contemporary music by commissioning dozens of pieces, not only for solo, but also for his duo with Kees Boeke and for the Prime ensemble he founded, a large ensemble with (Paetzold) recorders and live electronics. Antonio Politano guided the composition process, often using playing techniques related to the Paetzold recorders to great effect. For *Studio no.2a*, Politano made a number of recordings that Casale uses in manipulated form for the tape. The interplay between tape and basset Paetzold recorder (the second smallest in the series) creates a dazzling dialogue in which recorder and tape merge into one another. [TOMMA WESSEL]

Het stuk *Studio no.2a* ontstond in nauwe samenwerking tussen de Italiaanse blokfluitist Antonio Politano en componist Emanuele Casale. Zowel qua titel en inhoud, als ook wat de nauwe samenwerking tussen componist en uitvoerder betreft zijn er dus raakpunten met de andere stukken van het programma van vandaag, de voor Tomma Wessel gecomponeerde etudes. Antonio Politano zette de Paetzold blokfluit op de kaart van de hedendaagse muziek door gericht tientallen opdrachten te geven, niet alleen voor solo, maar ook voor zijn duo met Kees Boeke en voor het door hem opgerichte Prime ensemble, een groot ensemble met (Paetzold)blokfluiten en live electronics. Antonio Politano stuurde het compositieproces waardoor de aan de Paetzold blokfluiten gerelateerde speeltechnieken vaak met veel effect gebruikt werden. Voor *Studio no.2a* maakte Politano een aantal opnames die Casale in gemanipuleerde vorm gebruikt voor de tape. Door het samenspel tussen tape en basset Paetzold blokfluit (de op een na kleinste uit de reeks) ontstaat een flitsende dialoog waarin blokfluit en tape in elkaar opgaan. [TOMMA WESSEL]

WERELDCREATIE
WORLD PREMIERE

Oren Boneh

COLOR WHEEL

Color Wheel (2025) is a short piece written for Tomma Wessel, who showed me her sopranino recorder – a tiny instrument with a dazzling brightness, nimble articulation, and a bird-like agility that instantly drew me in. When she told me that contemporary composers have rarely written for it, I was sold. The natural virtuosity of this instrument guided me in my approach. In *Color Wheel*, loops of rapid, upward scales and other fleeting figures repeat and transform, mirrored and colored by electronics. Together, the recorder and electronics spin through a spectrum of textures and timbres—quick bursts of color, delicate micro-sounds, and flashes of brightness—like a wheel turning through an ever-shifting palette. [OREN BONEH]

Color Wheel (2025) is een kort stuk geschreven voor Tomma Wessel, die me haar sopranino-blokfluit liet zien – een klein instrument met een oogverblindende helderheid, een behendige articulatie en een vogelachtige wendbaarheid die me meteen aansprak. Toen ze me vertelde dat hedendaagse componisten er zelden voor hebben geschreven, was ik meteen verkocht. De natuurlijke virtuositeit van dit instrument heeft me geleid in mijn benadering. In *Color Wheel* herhalen en transformeren loops van snelle, opwaartse toonladders en andere vluchtige figuren zich, weerspiegeld en gekleurd door elektronica. Samen draaien de blokfluit en de elektronica door een spectrum van texturen en klankkleuren – snelle uitbarstingen van kleur, delicate microgeluiden en flitsen van helderheid – als een wiel dat door een steeds veranderend palet draait. [OREN BONEH]

Zondag 19 oktober / Sunday 19 October
STUKCAFÉ
16:00

SOFA-MOMENT 2

STUKCAFÉ

Componisten nestelen zich op de sofa in het STUKcafé voor een uitgebreid gesprek. In de intimiteit van de kussens zullen ze makkelijk geneigd zijn alle geheimen van hun muziek toe te vertrouwen.

Composers will repair to the STUKcafé sofa for an extended conversation. Nestled into the comfy cushions they'll be readily inclined to share with us all the secrets of their music.

Zondag 19 oktober / Sunday 19 October
STUK LABOZAAL
17:30

DAAN VANDEWALLE

Daan Vandewalle piano

Alvin Curran

Inner Cities 14 (2010)
[60']

Inner Cities 15 (2025) COM TRANSIT
[30']

Coproductie / Co-production Lunalia

Alvin Curran

INNER CITIES (1993-2025)

The *Inner Cities* cycle for solo pianoforte, begun in 1993, now consists of fifteen compositions. These works, both individually and together, contain the essence of my music, and its restless attempts to compose a music liberated from classical western expectations. You can call it post-modern, but this label does not adequately describe what goes on here. The music may melt, leap, collapse, wander, stumble, disappear, plunge, roll, implode, ... at any moment for no reason at all. As a result, these pieces sound as schizophrenic as they may sound meditatively transcendent. Daan Vandewalle has played a great part in promoting these works around the world, often playing them (at his suggestion) in formats which last up to six hours long. *Inner Cities 15* is the last of these works, and is dedicated to Daan. This is the only written piano work where I have included the use of sampled sound-files, played from a separate keyboard-sampler and loudspeaker. Before this work, we hear *Inner Cities 14*, a massive one hour long work which was intended to close the entire *Inner Cities* cycle. But now, *Inner Cities 15* in its attempt to offer simple melodic comforts becomes the real "finale" of this sprawling composition. [ALVIN CURRAN]

De *Inner Cities*-cyclus voor solo pianoforte, begonnen in 1993, bestaat nu uit vijftien composities. Deze werken bevatten, zowel afzonderlijk als samen, de essentie van mijn muziek en mijn rusteloze pogingen om muziek te componeren die bevrijd is van klassieke westerse verwachtingen. Je kunt het postmodern noemen, maar dit label beschrijft niet adequaat wat hier gebeurt. De muziek kan op elk moment zonder enige reden smelten, springen, instorten, dwalen, struikelen, verdwijnen, duiken, rollen, imploderen, ... Daardoor klinken deze stukken even schizofreen als meditatief transcendent. Daan Vandewalle heeft een grote rol gespeeld in het promoten van deze werken over de hele wereld, waarbij hij ze vaak (op zijn voorstel) uitvoerde in formats die tot zes uur duurden. *Inner Cities 15* is het laatste van deze werken en is opgedragen aan Daan. Dit is het enige geschreven pianowerk waarin ik het gebruik van gesamplede geluidsbestanden heb opgenomen, afgespeeld vanaf een aparte keyboard-sampler en luidspreker. Voorafgaand aan dit werk horen we *Inner Cities 14*, een massief werk van één uur lang dat bedoeld was om de hele *Inner Cities*-cyclus af te sluiten. Maar nu wordt *Inner Cities 15*, in zijn poging om eenvoudige melodische troost te bieden, de echte "finale" van deze uitgestrekte compositie. [ALVIN CURRAN]

Zondag 19 oktober / Sunday 19 October

STUK SOETEZAAL
20:30

WASTORIES

HYOID

Naomi Beeldens	sopraan / soprano
Fabienne Seveillac	mezzosopraan, concept, artistieke coördinatie / mezzo-soprano, concept, artistic coordination
Andreas Halling	tenor, administratieve coördinatie / administrative coordination
Gunther Vandeven	bariton / baritone
Eva Reiter	compositie, elektronica, codramaturgie, coscenografie / composition, electronics, co-dramaturgy, co-scenography
Hannah Dübgen	libretto, codramaturgie / co-dramaturgy
Koen Broos	scenografie, video / scenography, video
Oli Bonzom	licht, technische leiding, coscenografie / lights, technical direction, co-scenography
Harriet Wouters	kostuums / costumes
Roel Das (Centre Henri Pousseur)	geluidstechnieker / sound engineer

Eva Reiter

WASTORIES (2025)
[60'] COM TRANSIT

Coproductie / Co-production CNCM GMEM (Marseille, France), TRANSIT festival (Leuven, BE), RIF, ex-Walpurgis (Mortsel, BE), Centre Henri Pousseur (Liège), festival Musique(s) Rive Gauche (Paris)

Met de steun van / With the support of Tax Shelter – Perpodium, Vlaamse Gemeenschap, Cohort Productions, Austrian Cultural Forum Brussels, Forum Culturel Autrichien Paris

In samenwerking met / In cooperation with Muziekcentrum de Bijloke (Ghent), CEREGE – Centre de Recherche et d'Enseignement des Géosciences de l'Environnement (Aix-Marseille), BERLIN, compagnie de théâtre-documentaire (Anvers), Forum Culturel Autrichien (Paris), Théâtre Silvia Monfort (Paris)

Eva Reiter

WASTORIES (2025)

WASTORIES is a music theatre creation, initiated by the Brussels-based ensemble HYOID voices on a libretto by German author Hannah Dübgen. It brings together four voices, an electronic score, and video and scenography developed in close collaboration with Koen Broos. Fascinated by the theme of waste, the composer sees it not only as a subject for civic action but also as an ideal material for bringing reuse to life on stage. Integrating recycling into her writing technique, she recovers, digests and restores the proposals offered by her fellow students. The result of this formidable collective gesture is a powerful and redemptive work. The creative process behind *WASTORIES* is collaborative and ecological. The collective emphasises the involvement of everyone: the singers participate as performers while contributing to the creative process, notably by co-writing personal stories interwoven with Hannah Dübgen's texts. The project incorporates an artistic recycling approach, where research, text and music feed into each other, reflecting the central theme of waste, whether physical or metaphorical. The multilingual libretto combines personal stories and documentary investigations carried out by the artists in the field during creative residencies, notably in Marseille and its surroundings; in Vienna, where the Rautenweg landfill site has been transformed into a mountain pasture for goats; near the torches of the port of Antwerp; and in Iqaluit, the Inuit capital in northern Canada (thanks to videos recovered from the BERLIN company). The process thus consists of an artistic and immersive exploration, combining fieldwork, creative recycling, and intercultural dialogue around issues related to waste, various forms of environmental pollution, and the feelings of loss and attempts at reconstruction that they evoke in each of us. [FESTIVAL MUSIQUE(S) RIVE GAUCHE]

WASTORIES is een muziektheaterwerk, gecreëerd door het Brusselse ensemble HYOID voices op een libretto van de Duitse auteur Hannah Dübgen. Het brengt vier stemmen, een elektronische partituur en video en scenografie samen, ontwikkeld in nauwe samenwerking met Koen Broos. Gefascineerd door het thema afval, ziet de componist het niet alleen als een onderwerp voor burgeractie, maar ook als een ideaal materiaal om hergebruik op het podium tot leven te brengen. Door recycling te integreren in haar schrijftechniek, hergebruikt, verwerkt en restaureert ze de voorstellen van haar medestudenten. Het resultaat van dit formidabele collectieve gebaar is een krachtig en verlossend werk. Het creatieve proces achter *WASTORIES* is collaboratief en ecologisch. Het collectief benadrukt de betrokkenheid van iedereen: de zangers nemen deel als uitvoerders en dragen tegelijkertijd bij aan het creatieve proces, met name door mee te schrijven aan persoonlijke verhalen die verweven zijn met de teksten van Hannah Dübgen. Het project omvat een artistieke recyclingbenadering, waarbij onderzoek, tekst en muziek elkaar voeden en het centrale thema van afval weerspiegelen, zowel fysiek als metaforisch. Het meertalige libretto combineert persoonlijke verhalen en documentaire onderzoeken die door de kunstenaars ter plaatse zijn uitgevoerd tijdens creatieve residenties, met name in Marseille en omgeving; in Wenen, waar de stortplaats Rautenweg is omgevormd tot een bergweide voor geiten; in de buurt van de fakkels van de haven van Antwerpen; en in Iqaluit, de hoofdstad van de Inuit in het noorden van Canada (dankzij video's die zijn teruggevonden door het bedrijf BERLIN). Het proces bestaat dus uit een artistieke en meeslepende verkenning, waarbij veldwerk, creatieve recycling en interculturele dialoog worden gecombineerd rond thema's als afval, verschillende vormen van milieuvervuiling en de gevoelens van verlies en pogingen tot wederopbouw die deze bij ieder van ons oproepen. [FESTIVAL MUSIQUE(S) RIVE GAUCHE]

Om de thema's uit het stuk (opnieuw) te bekijken en/of vertrouwd te raken met bepaalde terugkerende technische termen, raadpleeg je de woordenlijst door de QR-code te scannen.
To (re)visit the themes present in the play and/or familiarise yourself with certain recurring technical terms, consult the glossary by scanning the QR code.

BIOGRAFIEËN BIOGRAPHIES

Georges Aperghis

Georges Aperghis werd in 1945 geboren in Athene. Sinds 1963 woont en werkt hij in Parijs. Zijn werk wordt gekenmerkt door een zoektocht naar talen en betekenis. Zijn composities verkennen de grenzen van het begrijpelijke, of ze instrumentaal, vocaal of voor het toneel zijn. Hij houdt ervan om kronkelige muziek te creëren die de luisteraar actief houdt. De muziek van Aperghis is niet strikt verbonden met een dominante muzikale esthetiek van de hedendaagse muziekcreatie, maar sluit aan bij zijn eeuw door een dialoog met andere kunstvormen en een extreme openheid naar het andere. Deze andersheid wordt gecombineerd met innovatie wanneer hij elektronica, video, machines, automaten of robots in zijn uitvoeringen opneemt.

Georges Aperghis was born in Athens in 1945. He has lived and worked in Paris since 1963. His work is notably characterized by a questioning about languages and the meaning. His compositions, whether instrumental, vocal or for stage, explore the borders of the intelligible. He likes to create twisted tracks which allow him to keep the listener active. Aperghis' music is not strictly linked to any dominant musical aesthetics of the contemporary musical creation but follows on his century by a dialogue with other art forms and an extreme open-mindedness to the other. This otherness is combined with innovation when he includes electronics, video, machines, automatons or robots to his performances.

Séverine Ballon

Componist en cellist: deze twee activiteiten zijn met elkaar verbonden en voeden elkaar in het muzikale onderzoek van Séverine Ballon. Haar werk richt zich op samenwerkingen met andere kunstenaars en op creaties die haar maatschappelijke betrokkenheid verbinden met haar artistieke werk. Als uitvoerend musicus geeft ze de voorkeur aan samenwerkingen met componisten, waarbij ze in de intimiteit van het klankweefsel werkt. Ze bracht muziek van onder meer Rebecca Saunders, Chaya Czernowin en Mauro Lanza in première. Componeren kwam voort uit haar onderzoek als musicus, aanvankelijk als een dagboek van improvisaties als onderdeel van haar dagelijkse instrumentale praktijk. Hierna evolueerde het tot een op zichzelf staand en ontwikkelend onderzoek.

Composer and cellist, the two activities are connected in Séverine Ballon's musical research and nourish each other. Her work favours collaborations with other artists, as well as creations that connect her social commitment to her artistic work. In her work as a performer, she has privileged collaborations with composers, working in the intimacy of the fabric of sound. She has premiered solos and concertos by a.o. Rebecca Saunders, Chaya Czernowin and Mauro Lanza. Composition emerged from her research as a musician, initially as a diary of improvisations as part of her daily instrumental practice, before becoming a research of its own that developed independently.

Nik Bärtsch

Nick Bärtsch is een Zwitserse pianist, componist, producer en auteur. Hij studeerde filosofie, taalkunde en musicologie. Hij is geïnteresseerd in de invloed en de combinatie van muziek en beweging, met name in de volgende lichaamstechnieken: Aikido, Feldenkrais en Gyrotonic. Hij leidt de muziekritueelgroep Mobile en het zen-funk kwartet Ronin. Sinds 2006 is Bärtsch oprichter van het label Ronin Rhythm Records, een platform voor creatieve hedendaagse groovemuziek. Hij is mede-oprichter en mede-artistiek directeur van het Indie-Classical Festival Currents Zurich. Voor speciale projecten en composities werkt hij ook samen met artiesten en ensembles als Laurie Anderson, Bang On A Can All Stars en Les Percussions De Strassbourg.

Nick Bärtsch is a Swiss pianist, composer, producer and author. He studied philosophy, linguistics and musicology. He is interested in the influence and the combination of music and movement, especially in the following body techniques: Aikido, Feldenkrais and Gyrotonic. He leads the music ritual group Mobile and the zen-funk quartet Ronin. Since 2006, Bärtsch is founder of the label Ronin Rhythm Records, a platform for creative contemporary groove music. He is co-founder and co-artistic director of the Indie-Classical Festival Currents Zurich. For special projects and compositions, he also collaborates with artists and ensembles like Laurie Anderson, Bang On A Can All Stars and Les Percussions De Strassbourg.

Lilian Beidler

Geluid vormt de basis van Lilian Beidlers werk. Ze onderzoekt verschillende media en hun invloed op de waarneming van het menselijk lichaam binnen een performatieve context. Ze gebruikt geluidskunst als onderzoeksmethode en artistiek instrument om de openbare ruimte, interculturele communicatie en sociologische onderwerpen te verkennen en zo bij te dragen aan een discours binnen een wereldwijde samenleving. Beidler behaalde een MA Performance Making aan Goldsmiths University of London/VK. Daarnaast heeft ze een masterdiploma in Contemporary Arts Practice van de Bern University of the Arts in Zwitserland, waar ze ook docent is aan de afdeling Sound Arts.

Sound being a fundamental of her work, Lilian Beidler explores different media and their influence on the perception of the human body within a performative context. Using sound art as both a research method and an artistic tool she explores public space, intercultural communication and sociological topics to contribute to a discourse within a worldwide society. Beidler graduated with an MA Performance Making from Goldsmiths University of London/UK. She also holds a Masters degree in Contemporary Arts Practice from Bern University of the Arts in Switzerland, where she currently is a lecturer at the Sound Arts department.

Michael Beil

De Duitse componist Michael Beil studeerde piano, muziektheorie en compositie. Zijn werk combineert elektronische muziek, instrumentale muziek en video. Zijn composities focussen op de enscenering en de ontwikkeling ervan. Daarom zijn de musici vaak actief betrokken bij het compositieproces. Hun deelname aan het proces wordt gedocumenteerd als onderdeel van een compositie. Hiervoor maakt Beil gebruik van live en vooraf opgenomen audio en video. Een ander fundamenteel doel van zijn muziek is om het kunstwerk als meesterwerk in vraag te stellen. Beil werkt hiervoor met muzikale readymades door bekende muziek te transformeren of te deconstrueren of door bekende muziek in een ongebruikelijke setting te plaatsen.

German composer Michael Beil studied piano, music theory and composition. His work focuses on the combination of electronic music, instrumental music and video. His compositions are based on concepts concerning the staging in connection with the development of musical works. Therefore the musicians are mostly involved in the compositional process. Their participation is documented to be a part of a composition. In order to do this Beil employs live and prerecorded audio and video. A further fundamental aim of his music is to call into question the artwork as a masterpiece. Beil engages with musical readymades by transforming or deconstructing familiar music or by techniques of displacing well known music in an unusual connotation.

Annesley Black

Annesley Black is een Canadese componiste die in Duitsland en Oostenrijk woont. Haar werk omvat instrumentale muziek, elektronische muziek en videoperformances, van orkest- en kamermuziek tot theater, solo-optredens en installaties. Ze trad op als uitvoerend musicus, improvisator en geluidsregisseur in Canada, Oostenrijk, Zwitserland en Duitsland. Haar samenwerkingen met gerenommeerde kunstenaars variëren van film-, dans- en theaterproducties tot multimediale kunstinstallaties/performances. Terwijl ze een buitengewoon scala aan innovatieve settings, thema's en concepten verkent, blijft ze deze belichamen in een complexe, expressieve en herkenbare muzikale taal.

Annesley Black is a Canadian composer based in Germany and Austria. Her works span from instrumental music, to electronics and video performances from orchestra and chamber music to theatre, solo performances and installations. She has appeared as a performer, improviser and sound-director in Canada, Austria, Switzerland and in Germany. Her collaborations with renowned artists range from film, dance and theatre productions to multi-media art installations/performances. While exploring an extraordinary breadth of innovative settings, themes and concepts, she persists in embodying these in an intricate, expressive and distinct musical language.

Oren Boneh

Componist Oren Boneh schrijft muziek die gekenmerkt wordt door energie en dynamiek. De basis ervan wordt gevormd door contrasterende karakters, variërend van schurend en mechanisch tot humoristisch en soepel. Zijn werken onderscheiden zich door een spanning tussen twee tegengestelde polen: de ene beschaafd en de andere wild. Zijn muziek speelt met de verwachtingen van de luisteraar om onvoorspelbaarheid en wrijving te creëren. Boneh kreeg internationale opdrachten en zijn werk werd uitgevoerd door ensembles als Klangforum Wien, Ensemble intercontemporain en Ensemble Fractales. Hij werkt ook regelmatig samen met kunstenaars uit andere disciplines, zoals kalligrafie, choreografie en beeldende kunst.

Composer Oren Boneh writes music characterized by its energy and dynamism. Its foundation is made up of contrasting characters, ranging from abrasive and mechanical to humorous and supple. His works are distinguished by a tension between two opposing poles: one civilized and the other savage. His music plays with listener expectations to create unpredictability and friction. Boneh has been commissioned and performed internationally by ensembles such as Klangforum Wien, Ensemble intercontemporain and Ensemble Fractales. He also frequently works with artists from other disciplines, such as calligraphy, choreography and visual art.

Dahae Boo

Dahae Boo (°1988) is een Zuid-Koreaanse componiste die internationaal actief is. Ze studeerde compositie aan de Nationale Universiteit van Seoel en vervolgde haar studie in Frankrijk, waar ze het IRCAM-programma in elektronische en computermuziek afrondde. Later studeerde ze in Duitsland, waar ze een masterdiploma in computermuziek behaalde aan de Hogeschool voor Muziek en Podiumkunsten in Stuttgart. Haar muziek verkent de uitbreiding van de gebaren en ruimtelijke bewegingen van uitvoerende kunstenaars als compositorische elementen, waarbij ze vaak elektronische muziek en experimenteel geluidsontwerp gebruikt om onderscheidende zintuiglijke ervaringen te creëren. Ze werkt ook samen met kunstenaars uit andere disciplines, zoals dans en installatiekunst.

Dahae Boo (°1988) is a South Korean composer active internationally. She studied composition at Seoul National University and continued her studies in France, where she completed the IRCAM program in electronic and computer music. She later studied in Germany, completing a master's degree in computer music at the Stuttgart University of Music and Performing Arts. Her music explores the extension of performers' gestures and spatial flow as compositional elements, often incorporating electronic music and experimental sound design to create distinctive sensory experiences. She also engages in collaborative projects with artists from fields such as dance and installation art.

Emanuele Casale

Na zich toe te leggen op avant-gardemuziek, richt de Italiaanse componist Emanuele Casale (°1974) zich de laatste jaren op postklassieke composities. Zijn recente werken zijn geïnspireerd door een breed scala aan bronnen, waaronder klassieke muziek, rustige klanken, pop-mainstreamcultuur, undergroundelektronica, kitscherige beelden, campgevoeligheid, de wereld van tekenfilms en vintage videogames. Zijn composities werden reeds uitgevoerd bij tal van muziekorganisaties, zoals het BBC Symphony Orchestra, Teatro alla Scala in Milaan en de Biënnale van Venetië. Casale doceert elektroakoestische compositie en geluidsontwerp aan het conservatorium van Palermo.

After devoting himself to avant-garde music, in recent years Italian composer Emanuele Casale (°1974) has shifted his focus to post-classical composition. His recent works are inspired by a diverse range of sources, including classical music, peaceful sounds, pop-mainstream culture, underground electronics, kitsch imagery, Camp sensibility, the world of cartoons, and vintage video games. His compositions have been performed by numerous music organisations, such as the BBC Symphony Orchestra, Teatro alla Scala in Milan and the Venice Biennale. Casale teaches electroacoustic composition and sound design at the Palermo Conservatory.

Marlies Cornelis

Pianist en componist Marlies Cornelis (°1997) studeerde aan het KASK/Conservatorium te Gent. Zij behaalde haar Bachelor in 2020 bij pianist Daan Vandewalle en voltooide in 2022 haar Master uitvoerende muziek bij pianist Keiko Shichijo. Haar interesse in hedendaagse muziek bracht haar ertoe deel te nemen aan verschillende zomerstages bij het Nadar Ensemble. Momenteel richt Cornelis zich voornamelijk op hedendaagse muziek, waarbij het contact met de componist een belangrijk element is. Ze heeft ook een grote interesse in de rol van gender, seksualiteit en intergenerationele dialoog in muziek. Vanuit deze interesse volgt ze de Master in gender en diversiteit.

Pianist and composer Marlies Cornelis (°1997) studied at the KASK/Conservatory in Ghent. She obtained her Bachelor's degree in 2020 with pianist Daan Vandewalle and completed her Master's degree in performing music with pianist Keiko Shichijo in 2022. Her interest in contemporary music led her to participate in various summer internships with the Nadar Ensemble. Currently, Cornelis focuses mainly on contemporary music, in which contact with the composer is an important element. She also has a keen interest in the role of gender, sexuality and intergenerational dialogue in music. Based on this interest, she is pursuing a Master's degree in gender and diversity.

Frederik Croene

De Belgische pianist en componist Frederik Croene ontwikkelde een aantal trajecten waarin hij reflecteert op de steeds veranderende en veelzijdige identiteiten van de klassieke pianist. Zijn relatie met de piano vormt de kern van zijn identiteit als muzikant. Zelfs wanneer hij een piano deconstrueert, vertrekt hij vanuit een diepe fysieke liefde voor het instrument. Hij werkte intensief samen met componisten als Michael Beil, Simon Steen-Andersen, Michael Finnissey en Stefan Prins. Croene begon in de jaren 2000 met componeren via improvisatieprojecten. De release van zijn LP *Piano Démécanisé* in 2010 leidde tot een reeks projecten waarin hij zich geleidelijk aan ontwikkelde tot componist.

Belgian pianist and composer Frederik Croene developed a handful trajectories in which he reflects on the ever changing and multi-layered identities of the classical pianist. His relationship with the piano is the core of his identity as a musician. Even when deconstructing a piano, he departs from a deep physical love for the instrument. He worked intensively with composers as Michael Beil, Simon Steen-Andersen, Michael Finnissey and Stefan Prins. Croene started composing with improvisation projects in the 2000's and the release of the *Piano Démécanisé*-LP in 2010 set up a series of projects in which he gradually evolved to composition.

Alvin Curran

Democratisch, oneerbiedig en traditioneel experimenteel: componist Alvin Curran maakt muziek voor elke gelegenheid met alle mogelijke geluidsverschijnselen: een explosieve mix van lyriek en chaos, structuur en onbepaaldheid, misthoorns, violen en vioolkopstukken. Hij zet zich in voor het herstel van de waardigheid van het beroep van niet-commerciële muziek maken, als onderdeel van een persoonlijke zoektocht naar toekomstige sociale, politieke en spirituele vormen. Currans muziek omarmt tegenstellingen in een serene dialectische ontmoeting. Zijn meer dan 200 werken bevatten opgenomen/gesampelde natuurlijke geluiden, piano, synthesizers, computers, viool, percussie, sjofar, scheepshoorns, accordeon en koor.

Democratic, irreverent and traditionally experimental, composer Alvin Curran makes music for every occasion with any sounding phenomena: a volatile mix of lyricism and chaos, structure and indeterminacy, fog horns, fiddles and fiddle heads. He is dedicated to the restoration of dignity to the profession of making non-commercial music as part of a personal search for future social, political and spiritual forms. Curran's music-making embraces contradictions in a serene dialectical encounter. His more than 200 works feature taped/sampled natural sounds, piano, synthesizers, computers, violin, percussion, shofar, ship horns, accordion and chorus.

Nina Fukuoka

Nina Fukuoka is een Japanse en Poolse componiste en uitvoerder die in New York City gevestigd is. Ze maakt instrumentale muziek en computermuziek, waarbij ze verschillende media en technologieën gebruikt om buitenmuzikale betekenissen uit te drukken. Haar werken focussen op de hedendaagse wereld door de lens van horroresthetiek, videogames en feministische wetenschap. Fukuoka's werken werden reeds uitgevoerd door ensembles als Adapter en Talea. Ze voltooide haar studies compositie en muziektheorie aan de Muziekacademie in Lodz (Polen) en het Koninklijk Conservatorium in Brussel. Ze werkt momenteel aan een doctoraat in muziekcompositie aan de Columbia University in New York.

Nina Fukuoka is a Japanese and Polish composer and performer based in New York City. She makes instrumental and computer music and uses various media and technologies to express extramusical meaning. Her works are focused on the contemporary world through the lens of horror aesthetics, video games, and feminist scholarship. Fukuoka's works have been performed by ensembles such as Adapter and Talea. She completed her composition and music theory studies at the Academy of Music in Lodz, Poland, and the Royal Conservatory of Brussels, Belgium. She is pursuing a doctorate in Music Composition at Columbia University in New York.

Marta Gentilucci

Marta Gentilucci componeert instrumentale, vocale en elektronische muziek. Ze voltooide haar zangstudie als sopraan in Italië, haar master in compositie en computermuziek in Duitsland en haar doctoraat in compositie aan de Harvard University. Ze volgde het tweejarige programma in computermuziek aan IRCAM en was composer-in-residence bij het Experimentalstudio des SWR Freiburg, de elektronische studio van de Akademie der Künste in Berlijn en IRCAM. Ze is assistent-professor compositie aan de muziekfaculteit van de Universiteit van Cambridge.

Marta Gentilucci is a composer of instrumental, vocal, and electronic music. She completed her studies in vocal arts as a soprano in Italy, her Master's in composition and computer music in Germany, as well as a PhD in composition at Harvard University. She was selected for the two-year programme in computer music at IRCAM. She was composer-in-residence at the Experimentalstudio des SWR Freiburg, the electronic studio of the Akademie der Künste in Berlin (DE), and she was awarded the Artistic Residency at IRCAM in 2017. She is Assistant Professor in Composition at the Faculty of Music, University of Cambridge.

Matthew Grouse

Matthew Grouse is een componist, performer, organisator en docent, afkomstig uit Yorkshire (VK). Momenteel woont en werkt hij in Kopenhagen (DK). Hij studeerde compositie bij onder meer David Fennessy en Simon Steen-Andersen. Hij houdt van interdisciplinariteit en werkt vaak op het snijvlak van muziek voor instrumenten en stemmen, elektronische klank, tekst, video en performance. Zijn muziek houdt zich regelmatig bezig met een hercontextualisering van alledaagse geluiden, objecten en gedragingen. Recente stukken maken gebruik van documentairetechnieken, publieksparticipatie, muziektheater en gamificatie. Hij werd genomineerd voor de Gaudeamus Award 2025, wat leidde tot de samenwerking met het Nadar Ensemble.

Matthew Grouse is a composer, performer, organiser and teacher originally from Yorkshire (UK), currently living and working in Copenhagen (DK). He studied composition with a.o. David Fennessy and Simon Steen-Andersen. He enjoys interdisciplinarity and often works at an intersection between music for instruments and voices, electronic sound, text, video and performance. His music regularly engages with a re-contextualisation of everyday sounds, objects and behaviours. Recent pieces have involved documentary techniques, audience participation, music-theatre and gamification. He was nominated for the 2025 Gaudeamus Award, which has led to the collaboration with Nadar Ensemble.

Ezko Kikoutchi

De in Japan geboren componiste Ezko Kikoutchi studeerde orgel, piano, zang, Gregoriaans, harmonie, contrapunt en muziekpedagogie. Kikoutchi verhuisde in 1997 naar Zwitserland om orgel te studeren en volgde haar verdere opleiding tot organiste in Krakau en Straatsburg. In 2024 werd ze benoemd tot co-titularis van de parochie van Vaulion-Romainmôtier. Kikoutchi studeerde ook compositie, muziekanalyse en orkestratie in Lausanne en Bern. Ze kreeg compositie-opdrachten van en werkte reeds samen met onder meer de Zwitserse Musici Vereniging, het Proton Bern ensemble, de Lucerne Festival Alumni en het Ensemble Inverspace uit Bazel.

Japanese-born composer Ezko Kikoutchi studied organ, piano, voice, Gregorian chant, harmony, counterpoint and music education. Kikoutchi moved to Switzerland in 1997 to study organ and further trained as an organist in Krakow and Strasbourg. In 2024, she was appointed co-titular organist of the parish of Vaulion-Romainmôtier. Kikoutchi also studied composition, music analysis and orchestration in Lausanne and Bern. She receives commissions to compose works and collaborates with a.o. the Swiss Musicians' Association, the Proton Bern ensemble, the Lucerne Festival Alumni, and the Ensemble Inverspace of Basel.

Cécile Marti

De Zwitserse componiste Cécile Marti ontwikkelde al op jonge leeftijd een grote passie voor muziek dankzij de artistieke omgeving waarin ze opgroeide. Op achtjarige leeftijd leerde ze viool en piano spelen. Kort daarna ontdekte ze haar fascinatie voor hedendaagse muziek. Marti's eerste muzikale schetsen verschenen toen ze viool studeerde in Zürich. Ze vervolgde haar studie compositie in Luzern en voltooide haar doctoraat en postdoc in Londen. Ze werkte samen met componisten als Georg Friedrich Haas, Kaija Saariaho en Malcolm Singer. Naast haar composities werkt Marti als steenbeeldhouwer. Sinds 2017 werkt ze aan projecten waarin ze haar muziek combineert met door haarzelf gebeeldhouwde sculpturen in steen.

Swiss composer Cécile Marti developed a great passion for music at an early age thanks to the artistic environment within which she was raised. She learned how to play the violin and piano at the age of eight and discovered a fascination for contemporary music not long after. Marti's first musical sketches began to appear while studying violin in Zurich. She continued studying composition in Luzern and completed her PhD and postdoc in London. She worked with composers such as Georg Friedrich Haas, Kaija Saariaho and Malcolm Singer. Next to her compositions Marti is working as a stone sculptor. Since 2017 she has been working on projects combining her music with stone sculptures sculpted by herself.

Alex Mincek

Alex Mincek (°1975, VS) is componist, performer en mededirecteur van het in New York gevestigde Wet Ink Ensemble. Zijn compositorische denken is voornamelijk gericht op het creëren van muzikale contexten waarin diverse klankwerelden naadloos naast elkaar bestaan. Van ruwe tot zeer verfijnde klankkleuren, van ritmische vitaliteit

tot abrupte stilstand, en van mechanische herhaling tot kronkelige continuïteit. Door schijnbaar ongelijke zaken met elkaar te verbinden, te combineren en af te wisselen, probeert hij een gevoel van onderlinge verbondenheid te creëren dat de onderliggende kwaliteiten van samenhang en eenheid onthult. Zijn muziek verkent vaak nieuwe benaderingen van microtonale harmonie door methoden te integreren die vaak als onverenigbaar worden beschouwd.

Alex Mincek (°1975, USA) is a composer, performer, and co-director of the New York-based Wet Ink Ensemble. His compositional thinking is primarily concerned with creating musical contexts in which diverse sound worlds seamlessly coexist. From raw to highly refined timbres, from rhythmic vitality to abrupt stasis, and from mechanical-like repetition to sinuous continuity. By connecting, combining and alternating seemingly disparate states, he attempts to create a sense of interconnectivity that reveals underlying qualities of coherence and unity. His music frequently explores novel approaches to microtonal harmony by integrating methods often regarded as incompatible.

Frederik Neyrinck

Frederik Neyrinck studeerde piano en compositie in Brussel, Stuttgart en Graz. Hij werkte met verschillende orkesten en ensembles als Asko|Schönberg, Nadar Ensemble, Klangforum Wien en Symfonieorkest Vlaanderen. I SOLISTI, Odysseia Ensemble en SPECTRA maakten opnames van zijn muziek. In 2017-2018 was Neyrinck seizoenscomponist van Concertgebouw Brugge, wat resulteerde in het project *Take Out Obrecht*, een concertroute door de historische binnenstad van Brugge uitgevoerd door verschillende solisten, koren, ensembles en orkesten. Van 2020 tot 2024 was hij Artist in Residence bij I SOLISTI. Hij is ook actief op het gebied van (kinder) muziektheater en opera, o.a. in een residentie bij LOD muziektheater.

Frederik Neyrinck studied piano and composition in Brussels, Stuttgart and Graz. He worked with various orchestras and ensembles such as Asko|Schönberg, Nadar Ensemble, Klangforum Wien and Symfonieorkest Vlaanderen. I SOLISTI, Odysseia Ensemble and SPECTRA made recordings of his music. In 2017-2018, Neyrinck was season composer of Concertgebouw Brugge, resulting in the project *Take Out Obrecht*, a concert route through the historic centre of Bruges performed by various soloists, choirs, ensembles and orchestras. From 2020 to 2024, he will be Artist in Residence at I SOLISTI. He is also very active in the field of (children's) musical theatre and opera, a.o. in a residency at LOD muziektheater.

Eva Reiter

Eva Reiter werd geboren in Wenen en studeerde blokfluit en viola da gamba aan de Weense Universiteit voor Muziek, waarna ze haar studie voortzette aan het Sweelinck Conservatorium in Amsterdam. In 2006 behaalde ze twee masterdiploma's, met als specialisatie hedendaagse compositie. Ze treedt op als soliste en werkt samen met verschillende orkesten en ensembles die gespecialiseerd zijn in oude en hedendaagse muziek. Sinds 2015 is Reiter vast lid van het Belgische ensemble Ictus, waar ze actief is als componist, instrumentalist en artistiek adviseur. Haar composities worden uitgevoerd op internationale festivals zoals Transit, Ars Musica, Wien Modern, Donaueschinger Musiktage en Kunstenfestivaldesarts.

Born in Vienna, Eva Reiter studied recorder and viola da gamba at the Vienna University of Music before continuing her studies at the Sweelinck Conservatory in Amsterdam. In 2006, she obtained two master degrees, specializing in contemporary composition. She performs as a soloist and collaborates with various orchestras and ensembles specializing in early and contemporary music. Since 2015, Reiter has been a permanent member of the Belgian ensemble Ictus, where she officiates as composer, instrumentalist and artistic advisor. Her compositions are performed at international festivals such as Transit, Ars Musica, Wien Modern, Donaueschinger Musiktage and Kunstenfestivaldesarts.

Paul Scully

Paul Scully is een componist uit Dublin, Ierland. Zijn praktijk is interdisciplinair en combineert elementen uit performancekunst, theater, filosofie, literatuur en beeldende kunst. Spraak en taal zijn vaak belangrijke elementen in zijn muziek. Veel van zijn werk is afhankelijk van de locatie en context, waarbij hij rekening houdt met het volledige spectrum van de publiekservaring. Zijn recente werken *Will we Give it a Bash?* en *Everything's Left That's Worth Defence* – beide in première gegaan in 2022 – trachten de aannames van het publiek te ondermijnen door middel van speelse, humoristische en vaak chaotische middelen. Hij is algemeen directeur van het experimentele muziekensemble Kirkos en runt hun podium en artiestenruimte, Unit 44, in Stoneybatter, Dublin.

Paul Scully is a composer from Dublin, Ireland. His practice is interdisciplinary, borrowing from performance art, theatre, philosophy, literature, and visual art. Speech and language are often important features in his music. Much of his work is site-specific, and sometimes context-specific, considering the full gamut of an audiences' experience. Recent works *Will we Give it a Bash?* and *Everything's Left That's Worth Defence* – both premiered in 2022 – seek to subvert the assumptions of the audience through playful, humorous, and often chaotic means. He is the general manager of the experimental music ensemble Kirkos and runs their venue and artist space, Unit 44, in Stoneybatter, Dublin.

Elnaz Seyedi

Elnaz Seyedi werd in 1982 geboren in Teheran. Ze studeerde piano en muziektheorie. Later studeerde ze ook compositie in Bremen, Bazel en Essen. Ze ontving prijzen en beurzen, zoals de Ensemble Phoenix Basel Competition-prijs in 2017 en de DAAD-beurs in 2016. Seyedi was componist-in-residentie bij verschillende muziekorganisaties in Duitsland, Zwitserland en Italië. Haar muziek werd onder meer uitgevoerd op festivals als de Wittener Tage für Neue Kammermusik, Venice Art Biennale, Huddersfield Contemporary Music Festival, Darmstädter Ferienkurse en Gaudeamus Muziekweek in Utrecht.

Elnaz Seyedi was born in Tehran in 1982. She studied piano and music theory. She later also studied composition in Bremen, Basel and Essen. She has received awards and scholarships like Ensemble Phoenix Basel Competition prize in 2017 and DAAD Scholarship in 2016. Seyedi was Composer in Residence at multiple music organisations in Germany, Switzerland and Italy. Her music has been performed among others at numerous festivals such as Wittener Tage für Neue Kammermusik, Venice Art Biennale, Huddersfield Contemporary Music Festival, Darmstädter Ferienkurse and Gaudeamus Muziekweek in Utrecht.

Matthew Shlomowitz

Matthew Shlomowitz (°1975) is een in Londen gevestigde componist, opgegroeid in Adelaide, Australië. Veel van zijn werken zijn gegroepeerd in series: *Letter Pieces* zijn open partituren die fysieke actie en muziek combineren; stukken in *Popular Contexts* combineren herkenbare opnames met instrumentale muziek; performance-lecture werken die esthetische kwesties behandelen, zoals *Lecture About Bad Music*. Shlomowitz geeft les aan de Universiteit van Southampton. Daarnaast gaf hij ook les aan het Klangspuren Composer Lab en de Darmstadt Summer Courses. Hij schrijft regelmatig artikels, is mededirecteur van de nieuwe muziekgroep Plus Minus en heeft samen met Håkon Stene een podcast genaamd Soundmaking.

Matthew Shlomowitz (°1975) is a London based composer, raised in Adelaide, Australia. Many of his works are grouped into series: *Letter Pieces* are open score works combining physical action and music; pieces in *Popular Contexts* combine recognisable recordings with instrumental music; performance-lecture works addressing aesthetic issues, such as *Lecture About Bad Music*. Shlomowitz teaches at University of Southampton, and has additionally taught at Klangspuren Composer Lab and Darmstadt Summer Courses. He periodically writes articles, co-directs the new music group Plus Minus and runs a podcast called Soundmaking with Håkon Stene.

Lisa Streich

De Zweedse componiste Lisa Streich (°1985) studeerde compositie en orgel in Berlijn, Stockholm, Salzburg, Parijs en Keulen. Ze kreeg opdrachten van verschillende ensembles, zoals Ensemble intercontemporain en Quatuor Diotima. Ze componeerde ook muziek voor theater en opera. Ze ontving onder meer de Cité Internationale des Arts in Parijs, de Busoni-compositieprijs van de Akademie der Künste in Berlijn en de Ernst von Siemens-compositieprijs. Ze heeft seminars over haar muziek gegeven aan hogescholen en conservatoria in Stockholm, New York, Helsinki en Parijs. De dialoog over muziek, kunst en hun mogelijkheden is een onderwerp dat haar bijzonder na aan het hart ligt.

Swedish composer Lisa Streich (°1985) studied composition and organ in Berlin, Stockholm, Salzburg, Paris, and Cologne. She has received commissions from several ensembles such as Ensemble intercontemporain and Quatuor Diotima. She also composed music for theater and opera. Among the distinctions she has received are the Cité Internationale des Arts in Paris, the Busoni Composition Prize from the Akademie der Künste in Berlin and the Ernst von Siemens Composition Prize. She has held seminars on her music at colleges and conservatories in Stockholm, New York, Helsinki and Paris. The dialogue on music, art, and their possibilities is a subject that is particularly close to her heart.

Annelies Van Parys

Annelies Van Parys is een van de meest vooraanstaande componisten van België. Ze schrijft zowel solo- en kamermuziekwerken als grote orkestcomposities, met een voorliefde voor muziektheater. Sinds 2007 is ze huiscomponiste van Muziektheater Transparant. Toen haar interesse in het schrijven voor het podium eenmaal was gewekt, legde ze zich sterk op dit gebied toe met opera's, muziektheater en installaties. Het drama van deze werken vormt een passende aanvulling op haar kamermuziek- en orkestwerken. Ze kreeg opdrachten van onder meer het Belgisch Nationaal Orkest, de Biennale Musica di Venezia en het Concertgebouworkest Amsterdam en schreef voor ensembles als Ictus, Asko|Schönberg en Neue Vocalsolisten Stuttgart. Sinds 2008 doceert Van Parys orkestratie, analyse en compositie aan het Koninklijk Conservatorium van Brussel.

Annelies Van Parys is one of Belgium's leading composers. She writes solo and chamber music works as well as large orchestral compositions with a great preference for music theatre. Since 2007, she is a resident composer of Muziektheater Transparant. Once the interest in writing for the stage was aroused, she has focused much on this field with opera, music theatre and installation works, with the drama of these complementing her chamber and orchestral writing. She received commissions from venues such as Belgian National Orchestra, Biennale Musica di Venezia and Concertgebouworkest Amsterdam and wrote for ensembles such as Ictus, Asko|Schönberg and Neue Vocalsolisten Stuttgart. Since 2008, Van Parys teaches orchestration, analysis and composition at the Royal Conservatory of Brussels.

Nadir Vassena

Nadir Vassena werd geboren in Lugano (Zwitserland). Hij studeerde compositie in Milaan en Freiburg im Breisgau. Hij ontving talrijke uitnodigingen voor gerenommeerde festivals voor nieuwe muziek en oogstte lof in wedstrijden georganiseerd door de Westdeutschen Rundfunk, het Muziekinstituut van de Hochschule der Künste Berlin en de Mozartwedstrijd in Salzburg. Vassena was een beursstudent van de Akademie Schloss Solitude in Stuttgart en de Denkmalschmiede Höfgen/Margarethen Foundation. Van 2004 tot 2012 was Vassena samen met Mats Scheidegger directeur van de Tage für Neue Musik Zürich. Hij geeft les in compositie en analyse aan het Conservatorio della Svizzera italiana.

Nadir Vassena was born in Lugano (Switzerland). He studied composition in Milan and Freiburg im Breisgau. He has received numerous invitations to renowned festivals for new music and earned accolades in competitions organised by the Westdeutschen Rundfunk, the Music Institute of the Hochschule der Künste Berlin and the Mozart Competition in Salzburg. Vassena was a scholar of the Akademie Schloss Solitude in Stuttgart and the Denkmalschmiede Höfgen/Margarethen Foundation. From 2004 until 2012, Vassena was director of the Tage für Neue Musik Zürich, together with Mats Scheidegger. He lectures in composition and analysis at the Conservatorio della Svizzera italiana.

Eveline Vervliet

Eveline Vervliet (°1997) is een Belgisch-Vlaamse componiste, gevestigd in Duitsland. Ze voltooide haar compositiestudie in Tilburg (NL) en Stuttgart (DE). In haar werk onderzoekt ze de wisselwerking tussen muzikanten en technologie, en tussen mensen en niet-menselijke dieren. Haar artistieke output omvat verschillende formats, zoals concertmuziek, geluidswandelingen en installaties. Ze is de oprichtster van WebSoundArt, een platform voor webgebaseerde geluidskunst. Ze programmeert en voert af en toe elektronische muziek uit. Ze kreeg opdrachten van onder meer Transit, Ensemble Proton en deSingel. Van 2017 tot 2022 maakte ze deel uit van Collectief Publiek Geluid, een Belgisch collectief voor het creëren van geluid in de openbare ruimte, ondersteund door Musica.

Eveline Vervliet (°1997) is a Belgian-Flemish composer, based in Germany. She completed her composition studies in Tilburg (NL) and Stuttgart (DE). In her work, she explores the interplay between musicians and technology, and between humans and non-human animals. Her artistic output encompasses different formats, like concert music, sound walks and installations. She is the founder of WebSoundArt, a platform for web-based sound art. She codes and occasionally performs electronic music. She received commissions from a.o Transit, Ensemble Proton and deSingel. From 2017 – 2022, she was part of Collectief Publiek Geluid, a Belgian collective for the creation of sound in public space, supported by Musica.

Sarah Wéry

Sarah Wéry ontdekte muziek via cello en improvisatie. Op haar achttiende volgde ze de componist Hubert Bergmann gedurende enkele maanden naar Duitsland, waarna ze besliste zich volledig aan muziek te wijden. Ze studeerde daarna in Luik in de compositieklas van Michel Fourgon, waar ze haar eigen muzikale taal ontwikkelde, waarin ze dodecafonie aanwendt. Hierna vestigde ze zich in Berlijn waar ze haar creatief veld uitbreidde en zich verdiepte in elektronische muziek. Zo exploreerde ze andere klank- en productietechnieken. Tegenwoordig is ze in Brussel gevestigd en onderzoekt ze in haar werk de aard van de klank via pre-samplen, dagdagelijkse objecten, concrete geluiden en de combinatie van elektronische en live muziek.

Sarah Wéry discovered music through the cello and improvisation. At the age of eighteen, she followed composer Hubert Bergmann to Germany for several months, after which she decided to devote herself entirely to music. She then studied in Liège in Michel Fourgon's composition class, where she developed her own musical language, using dodecaphony. She then settled in Berlin, where she expanded her creative field and immersed herself in electronic music. In this way, she explored other sound and production techniques. She is now based in Brussels, where her work explores the nature of sound through pre-sampling, everyday objects, concrete sounds and the combination of electronic and live music.

Benjamin Windelinckx

Benjamin Windelinckx (°1999) volgde accordeon-, klassieke zang- en muziektheorielessen aan de muziekschool van Oostende voor hij compositie ging studeren aan het Koninklijk Conservatorium van Gent bij Daan Janssens. Hij volgde masterclasses en coaching bij Ansgar Beste, Lisa Streich, Frederik Neyrinck, Malin Bång, Claude Ledoux, Diederik Glorieux, Wim Henderickx, Pierluigi Billone en Alvin Curran. Nadat hij in 2022 afstudeerde aan het Conservatorium, begon hij de studie musicologie aan de KU Leuven. Zijn muziek werd al uitgevoerd door Vlaams RadioKoor, Lucie Horsch, Leuvens Universitair Koor, I SOLISTI, SOV Young, Koi Collective en Firgun Ensemble.

Benjamin Windelinckx (born 1999) studied accordion, classical singing and music theory at the music school in Ostend before starting his composition studies at the Royal Conservatory of Ghent with Daan Janssens. He took masterclasses and coaching with Ansgar Beste, Lisa Streich, Frederik Neyrinck, Malin Bång, Claude Ledoux, Diederik Glorieux, Wim Henderickx, Pierluigi Billone and Alvin Curran. After graduating from the Conservatory in 2022, he began studying musicology at KU Leuven. His music has already been performed by the Flemish Radio Choir, Lucie Horsch, the Leuven University Choir, I SOLISTI, SOV Young, Koi Collective and the Firgun Ensemble.

Eric Wubbels

Eric Wubbels (°1980) is componist en performer. De afgelopen twintig jaar was hij pianist en mededirecteur van het Wet Ink Ensemble (New York) en hij werkt nog steeds samen met het TAK Ensemble en zangeres/noise-muzikante Charmaine Lee. Hij ontving de Ernst von Siemens Foundation Composer Prize en de Charles Ives Fellowship van de American Academy of Arts and Letters. Zijn muziek werd onder meer uitgevoerd door het New York Philharmonic, Ear We Are en de Zurich Tage für Neue Musik. Als uitvoerend musicus heeft hij Amerikaanse en wereldpremières gegeven van werken van componisten als Peter Ablinger, Richard Barrett en Beat Furrer, maar ook van belangrijke jonge kunstenaars als Bryn Harrison, Clara Iannotta en Alex Mincek.

Eric Wubbels (°1980) is a composer and performer. For the last 20 years he has been pianist and Co-Director of the Wet Ink Ensemble (New York) and he maintains ongoing collaborations with TAK Ensemble and vocalist/noise musician Charmaine Lee. A recipient of the Ernst von Siemens Foundation Composer Prize and the Charles Ives Fellowship from the American Academy of Arts and Letters, his music has been presented by a.o. New York Philharmonic, Ear We Are and the Zurich Tage für Neue Musik. As a performer, he has given U.S. and world premieres of works by composers such as Peter Ablinger, Richard Barrett and Beat Furrer, as well as vital young artists such as Bryn Harrison, Clara Iannotta and Alex Mincek.

EXTRA

Programmaboek / Programme book
Gratis / Free

Online programmateksten / Online programme texts
Het programmaboek gaat online tijdens het Transitweekend. /
The programme book will go online during the Transit weekend.

Te laat komen / Latecomers
Laatkomers worden niet meer toegelaten tot het concert. /
Latecomers will not be admitted to the concert.

STUKcafé
Vrijdag / Friday: 11:00 - 1:00
Zaterdag - Zondag / Saturday - Sunday: 12:00 - 1:00

Soep / Soup: 12:00 – 20:30
Diner / Dinner: 18:00 – 20:30

EXPO IN STUK

SAODAT ISMAILOVA
HER JOURNEYS, HER LIVES

STUK Expozaal
Vrijdag – Zondag / Friday – Sunday 14:00 – 18:00

In haar eerste solotentoonstelling in België neemt de internationaal gerenommeerde kunstenaar en filmmaker Saodat Ismailova ons mee naar verschillende plekken in Centraal-Azië, waar we duiken in de ervaringen van vrouwen doorheen tijd en ruimte. Een zorgvuldige selectie van videowerken uit de afgelopen 12 jaar biedt inzicht in de praktijk van deze buitengewone kunstenaar waarin elementen van circulariteit, herhaling, ritme, ritueel en trance hoogtij vieren.

In her first solo exhibition in Belgium, internationally renowned artist and filmmaker Saodat Ismailova invites you to join her on a trip through female lived experiences across Central-Asian time and space. A careful selection of videoworks from the past 12 years gives an insight into the practice of this extraordinary artist, in which elements of circularity, repetition, rhythm, ritual and trance reign high.

MOZ**ART**
ART BASEL
HANS H**ART**UNG
ARTHOUSE FILMS
M**ART** STAM
ART SPIEGELMAN
M**ART**IN MARGIELA
STREET **ART**
ARVO P**ÄRT**
ANTONIN **ART**AUD
ARTEMISIA GENTILESCHI
POP **ART**
WILLIAM HOG**ART**H
HENRI C**ART**IER-BRESSON
CHRISTOPH M**ART**HALER
D**ART**H VADER
ARTIFICIËLE INTELLIGENTIE
M**ART**HA NUSSBAUM
ART TATUM

KLARA **BLIJF VERWONDERD.**

MAENE

Met de steun van Piano's Maene, familiebedrijf sinds 1938. Dé pianospecialist in de BeNeLux !

Piano nodig? Akoestisch, digitaal of silent?
Nieuw of tweedehands? Kopen of huren?
Breng ons zeker een bezoek voor je beslist !
www.maene.be

COLOFON

FESTIVALTEAM

Mark Waer Voorzitter / Chair
Maarten Beirens Algemeen directeur en artistieke leiding / Managing Director and Artistic Director
Pieter Bergé Artistieke leiding / Artistic Director
Peter Janssens Adviseur / Advisor
Eddy Frans Adviseur / Advisor
Pauline Jocqué Productie / Production
Amira El-Belasi Publicaties en productie / Publications and Production
Martine Sanders Communicatie / Communications
Helena Gaudeus Communicatieassistentie / Communication assistance
De Cijferraad Boekhouding / Accounting

REDACTIETEAM

Amira El-Belasi Teksten en redactie / Texts and Editing
Pauline Jocqué Redactie / Editing
Martine Sanders Redactie / Editing
Maarten Beirens Eindredactie / Final Editing
Anne Hodgkinson Vertaling / Translation

VORMGEVING & FOTO'S

la fabrique des regards • Muriel Waerenburgh / Lise Bruyneel

DRUK

Peeters Herent

Festival 20·21 IS LID VAN

Festival van Vlaanderen festival.be
European Festivals Association (EFA) efa-aef.eu

CONTACT

Festival van Vlaanderen Vlaams-Brabant
Brusselsestraat 63, 3000 Leuven
T 016 20 05 40
info@festival2021.be
festival2021.be

Volg ons op facebook, instagram en twitter

SUBSIDIËNTEN, SPONSORS EN PARTNERS

Subsidiënten

Vlaanderen verbeelding werkt
leuven
KU LEUVEN
nationale loterij MEER DAN SPELEN

Partner

NationaleBank VAN BELGIË Eurosysteem

Mediapartner

Klara

Cultuurpartners

STUK HUIS VOOR DANS, BEELD EN GELUID

© Festival 20·21 en zijn auteurs.
Alle essays zijn originele bijdragen, geschreven in opdracht van het Festival van Vlaanderen Vlaams-Brabant.
Niets mag worden overgenomen zonder schriftelijke toestemming van het Festival van Vlaanderen Vlaams-Brabant.